

"Gənc yazarın ilk e-kitabı" 44 (14 – 2013)

Elşad Barat
“Ruhumun səsi”
Poetik-esse
toplusu

2013

www.kitabxana.net

Milli Virtual Kitabxananın təqdimatında

"Gənc yazarın ilk e-kitabı" 44 (14 – 2013)

Bu elektron nəşr Yeni Yazarlar və Sənətçilər Qurumu ilə <http://www.kitabxana.net> - Milli Virtual Kitabxananın "Gənc yazarların Internet resurslarında e-kitabla iştirakı təlimi" ("Gənc yazarların maarifləndirilməsi. İnformasiya texnologiyaları istifadəsinin inkişafı" altbölümü) kulturoloji-innovativ layihə çərçivəsində nəşrə hazırlanıb və yayılır.

Elektron Kitab N 44 (14 – 2013)

Kulturoloji layihənin bu hissəsini maliyyələşdirən qurum:

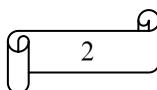
Azərbaycan Respublikası Prezidenti (layihə başlayanda işə
Gənclər və İdman Nazirliyi) yanında
Azərbaycan Gənclər Fondu:

<http://youthfoundation.az>

Elşad Barat

“Ruhumun səsi”

Poetik-esse toplusu

**Yeni nəsil şairlərdən sayılan Elşad Baratın bu ilk e-kitabında onun müxtəlif illərdə və mövzularda qələmə aldığı şeirləri və esseləri daxil edilib.
E-kitab YYSQ tərəfindən e-nəşrə hazırlanıb.**

**YYSQ - Milli Virtual Kitabxana. Bakı – 2013. E-nəşr N
44 (14 - 2013)**

**Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayani: Aydın Xan
(Əbilov), yazar-kulturoloq**

**"Gənc yazarın ilk e-kitabı" silsiləsindən bütün kitablarla
buradan tanış olun:**

http://www.kitabxana.net/?oper=e_kitabxana&cat=167

ELŞAD BARAT

**RUHUMUN
SƏSİ**

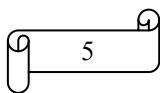
Bakı – 2012

Redaktor: Vaqif Məmmədov
(şair)

Elşad Barat
«Ruhumun səsi»
(şeirlər)
«Xəzər» nəşriyyatı – 2012
120 səhifə

ISBN 978-9952-8079-3-6

© E.Barat - 2012

Ön söz

40 ildən artıqdır bədii yaradıcılıqla məşgül olduğum dövr ərzində tale elə gətirib ki, həm də əlinə ilk qələm alan, şeir-sənət yoluna təzəcə qədəm qoyan gənclərlə işləmək də qismət olub mənə. Bir neçə il rayon qəzetiinin redaktoru olmayım, bir neçə il Naxçıvan televiziyasında «Çinar ömrü» adlı ədəbi verilişin aparıcısı olmayım, son on beş ilə yaxındır ki, Naxçıvan Dövlət Universitetinin «Qeyrət» nəşriyyatında çalışmağım və universitetin jurnalistika ixtisasında dərs deməyim, nəhayət həmin universitetin ədəbi qüvvələrini özündə birləşdirən «Gəmiqaya» Ədəbi Birliyinə rəhbərlik etməyim həm də onlarla istedadlı gəncə mətbuat səhifələrində «Uğurlu yol», kitablarına «Ön söz» yazmağıla nəticələnib. İftixar hissi keçirirəm ki, vaxtilə qolundan tutub şeir-sənət yoluna çıxmışına kömək etdiyim gənclər sırasında indi xeyli sayda Azərbaycan Yaziçılar Birliyinin üzvü olanlar, bir neçə kitab müəllifləri, beynəlxalq ədəbi müsabiqələrin qalibləri, hətta Prezident mükafatçıları da var.

Bu gün «Ruhumun səsi» adlı şeirlər kitabına ön söz yazdığım Elşad Barat da belə gənclərdən biridir. Elşadı şəxsən tanımağımın çox da uzun tarixi yoxdur. 2010-cu ildə Bakıda ali məktəb bitirib hərbi xidmətini başa vurandan sonra mənim çalışdığını Naxçıvan Dövlət Universitetinin magistraturasına qəbul oldu, eyni zamanda, universitetdə ayda bir dəfə keçirilən «Gəmiqaya» Ədəbi Birliyinin məşgələlərində oxuduğu şeirlərlə diqqətimi cəlb etdi. Bir ilə yaxın müddət ərzində şeir-sənət barədə bir neçə dəfə səhbatımızdən hiss etdim ki, o, bu yola təsadüfən düşməyiib və ədəbiyyata, poeziyaya marağı ötəri həvəsdən yaran-

mayıb.

Ədəbi yaradıcılığa təzə başlayan gənclərin əksəriyyətinin yazılarında yerinə düşməyən zəif misralar, dil qüsurları, mövzu kasadlığı, bədii ümumiləşdirmənin zəifliyi və s. diqqəti cəlb etdiyi kimi, bu noqsanlardan bəzilərinə Elşadın yazılarında da rast gəlirik. Ancaq onun şeirlərində ümid verən misra və bəndlər, nəsə yeni bir fikir söyləmək istəyi daha çox diqqəti cəlb edir və əgər istedadına güvənib zəhmətə qatlaşarsa, gələcəkdə onun yaxşı şair olacağına inam yaradır.

Elşad Barat təm-təraqdan uzaq, çox sadə dillə, çoxlarının diqqətini cəlb etməyən detallara toxunaraq düşüncələrini poetik şəkildə ifadə etməyi bacarır. Onun doğulub boyaya-başa çatdığı diyara sevgisi və həsrəti «Cəlilabad» şeirində adicə mətbəx qoxusu ilə, nənəsinin bişirdiyi nanəli aşla çox sadə dillə mənalandırılır:

*Küləyin Cənubdan ölkəyə əsdi,
Həsrətin bezdirdi, səbrimi kəsdi.
Təkcə mətbəxinin qoxusu bəsdi...
Nənəmin nanəli aşına qurban,
Sənin hər dağına, daşına qurban!*

Vətənə məhəbbət, doğma yurda bağlılıq, torpağa sevgi müəllifin «kəndimizin dağları» şeirində də qabarıq şəkildə özünü göstərir. Hətta o, ana yurdda adı bir daş parçasına dönüb dağların döşündə qərar tutmağı da qürurla arzu edir:

*Dərdimi boranlı qışa döndərin,
Arzumu qanadlı quşa döndərin,
Bu Elşad Baratı daşa döndərin,*

Dağ olum, daşlaşım, dağlar, a dağlar...

Elşad Barat kitabı «Ruhumun səsi» adlandırıb. Bu, bir qədər məcazi səslənsə də, şeirlərin motivi, məna çalarları bir çox hallarda həqiqətən qeyibdən gələn bir sədaya, bir ruhun səsinə bənzəyir. Müəllifin dini inanclara söykənib yazdığı şeirlər də, qəzəllərinin bəziləri də bu qənaətə gəlməyə əsas verir. Bu qəmli, yaslı səs sahibinin dağ boyda dərdi olsa da o, yenə təsəllini ana laylasında görür və bütün bu ağrı-acılardan qurtarmaq üçün ən müqəddəs varlıq sayılan anaya üz tutur, onun layLASI ilə təsəlli tapır:

*Dərdimin dağ boyda bir dünyası var,
Bu Elşad Baratin qəmi, yası var.
Anasız dünyanın nə mənasi var?
Ana, qalx ayağa, mənə layla de...*

Elşad yeniliyə can atır, şeirlərində nəsə təzə bir fikir deməyə, şeirdə gözlənilməz akkordlar vurmağa çalışır. Bu, müəllifin məhəbbət şeirlərində daha çox özünü göstərir. «Körpə məhəbbətim» şeirində o, sevgisini məsum körpəyə bənzədir. Sevgilisinin ondan üz döndərməsi ilə məhəbbətinin yetim qaldığını bildirir. Maraqlı cəhət odur ki, həmin şəxs ilk sevgisinin daşa dəyməsi ilə körpə məhəbbətinin yetim qalmasını etiraf etməklə yanaşı, ikinci dəfə kimisə sevsə də belə ilk sevgisinin yerini verməyəcəyini bildirir və bu ikinci sevgini yetim qalan körpə məhəbbətinin ögey anası gözündə görür:

*Elşad Barat batıb kədərə, qəmər,
Sanki, kədər saçır Günəş aləmə.
Gərək ögey ana tapım körpəmə,
Körpə məhəbbətim yetim qalibdir.*

Yazımın əvvəlində də qeyd etdiyim kimi, Elşad Baratı yersiz tərif edib onun şeirləri qüsusrusuzdur demək istəmirəm. Şübhəsiz ki, kitabda onun zəif şeirləri də az deyil. Ədəbiyyata çox adamlar gəlir, ancaq, istedadlı olmaqla, zəhmətə qatlaşanlar qala bilirlər ədəbiyyatda. Mənim fikrimcə Elşad Barat da şeirin, sənətin incəliklərini daha dərindən öyrənib mənimsəyərsə, şeir-sənət yolunda yuxusuz gecələr keçirib çətinliklərə qatlaşarsa, bu sahədə uğurlar qazanar və oxucu qəlbinə yol tapa bilər. Bu yolda ona uğurlar diləyirəm.

Vaqif Məmmədov,
*Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin
və Avrasiya Yazarlar Birliyinin üzvü,
tarix üzrə fəlsəfə doktoru,
«Qızıl qələm» mükafatı laureati*
17.IX.2012-ci il
Naxçıvan

VƏTƏNİMDİR AZƏRBAYCAN

HAQQ YOLU

Başqa bir yol tanımırıq,
İlham yolu haqq yoludur.
Biz bu yolun yolcusuyuq,
İlham yolu haqq yoludur.

Bu yol zirvələrdən keçir.
Bu yol tükü-tükədən seçilir.
Mən demirəm xalqım deyir.
İlham yolu haqq yoludur.

Bu yol salınmışdır elə.
Keçəcəkdir dildən-dilə,
Əsrlər də keçsə belə,
İlham yolu haqq yoludur.

Qəlbim nə çox sözə həmdəm,
Sözlərimi xalqa böləm.
Biixtiyar yazır qələm:
İlham yolu haqq yoludur.

Göydən uçan quşlar deyir,
Dağlar deyir, daşlar deyir,
Bütün vətəndaşlar deyir:
İlham yolu haqq yoludur.

İstəyirəm dağlardan aş,
Gəl bu yola yavaş-yavaş.
Haqqı bilən bilir qardaş.
İlham yolu haqq yoludur.

Hey güclənir öz millətim,
Hey çoxalır cəsarətim.
Min yaşasın prezidentim.
İlham yolu haqq yoludur.

Xalq ürəyim, vətən gözüm,
Daş nəfəsim, qaya özüm,
Partiyamız YAP-dı bizim,
İlham yolu haqq yoludur.

Səsimizi aləm duyar,
Bambaşqadır bizim diyar,
Yerlərin də Günəşi var,
İlham yolu haqq yoludur.

Qara bulud getdi daha,
Savaş çoxdan bitdi daha,
Böyük inam var sabaha,
İlham yolu haqq yoludur.

DALĞALAN, UCA BAYRAĞIM

Cənnət havasında, cənnət donunda.
Müstəqil olmuşuq biz də sonunda.
Dünyanı firlanan dünya yolunda,
Xalqıma yar olsun böyük Yaradan.
Dalğalan! Uca bayrağım, dalğalan!

Dünyaya tanıtdı səni Heydərin,
Ucasan yanında məmləkətlərin.
Böyüdük gözündə çox millətlərin.
Bizə yadigarsan Heydər Babadan,
Dalğalan! Uca bayrağım, dalğalan!

Dünyaya yayılmış şanım-şöhrətim.
Ey mənim ulusoy xalqım, millətim.
Bayraq namusundur, torpaq qeyrətim.
“Azərbaycan” adlı zirvədə dayan!
Dalğalan! Uca bayrağım, dalğalan!

Qalanmış ocağım sönməsin deyə.
Düşmənlər yurduma dönməsin deyə.
Bayrağım zirvədən enməsin deyə.
Çoxları yolunda gedibdir qurban,
Dalğalan! Uca bayrağım, dalğalan!

Azərbaycan! Mənim cənnətdən bağım,
Qarış-qarış bəslənilir torpağım.
Hər ölkədə dalğalanır bayrağım,
Vətən! Səsin gəlir bütün dünyadan.
Dalğalan! Uca bayrağım, dalğalan!

Onu qismət etsin Tanrıım bizlərə,
Bayrağım Qarabağda qalxsın göylərə.
Laçın, Cəbrayıllı, Ağdam, Ağdərə.
Kəlbəcər, Füzuli, Şuşa, Zəngilan.
Dalğalan! Uca bayrağım, dalğalan!

Bayrağım mənimlə danışır hərdən.
Türklük, İslamçılıq, Müasirlilikdən.
İlahi baxanda zövq alıram mən.
Baratdır fəxr edib sənlə yaşayan.
Dalğalan! Uca bayrağım, dalğalan!

CƏLİLABAD

Qoca tariximdən güc almışan sən.
Cavanlaşdıqca da qocalmışan sən.
Zirvədən zirvəyə ucalmışan sən.
Buludlara dəyən başına qurban.
Sənin hər dağına, daşına qurban.

Sırrını daşlara yazan diyarım,
Qədim tariximə ozan diyarım,
Yuxumu xoş günə yozan diyarım,
Yüz illik, min illik yaşına qurban.
Sənin hər dağına, daşına qurban.

Küləyin Cənubdan ölkəyə əsdi.
Həsrətin bezdirdi, səbrimi kəsdi.
Təkcə mətbəxinin qoxusu bəsdi...
Nənəmin nanəli aşına qurban,
Sənin hər dağına, daşına qurban.

Yayda dağlarının küləyi başqa,
Sənin göylərinin mələyi başqa...
Yazının bülbülü, çiçəyi başqa,
Birdə payızına, qışına qurban,
Sənin hər dağına, daşına qurban.

Fəxr edir Barat ki, səndə doğuldum,
Qoynunda böyüdüm yaşa da doldum.
Səndə bir gözəlin aşiqi oldum,
Qapqara gözünə, qaşına qurban.
Sənin hər dağına , daşına qurban.

05.07.2012

BİZİMDİR

Bir aç gözlərini, bu diyara bax,
Verir abidələr tarixdən soraq.
Əshabi-kəhf kimi möcüzəli dağ,
Ziyarət yeridir hər bir insanın,
Naxçıvan bizimdir, biz Naxçıvanın.

Bu cür yaradıbdır uca Yaradan,
Ayırmaq çətindir əti dırnaqdan.
Ayrıla bilərmi övlad anadan?
Ana balanındır, bala ananın,
Naxçıvan bizimdir, biz Naxçıvanın.

Bu yurd babaların yadigarıdır,
Bir ovuc torpağı canla yarıdır,
Azərbaycançılıq səbəbkarıdır,
Çox igid yolunda veribdir canın,
Naxçıvan bizimdir, biz Naxçıvanın.

Günü-gündən artan şöhrəti vardır,
Bitib-tükənməyən sərvəti vardır,
Azərbaycanın da cənnəti vardır,
Diqqət mərkəzidir bütün dünyanın,
Naxçıvan bizimdir, biz Naxçıvanın.

Bu diyar mələklər ziyarətidir,
Bu diyar xalqının cəsarətidir,
Ulu Heydərimin məmləkətidir,
Düşünən beynidir Azərbaycanın,
Naxçıvan bizimdir, biz Naxçıvanın.

18.10.2011

2012-ci il

Necə də xoşlanır baxanda insan.
Don geyib elə bil vətən al-əlvan.
Bir baxın ətrafa, bəzənib hər yan.
Rəngbərəng işıqlar, yolka, gül, çiçək.
Əsrin on ikinci ili mübarək!

Ən gözəl günüdür ilin, a dostlar.
Həmişə həmrəyik, bilin, a dostlar.
Səmimi, ürəkdən, gəlin a dostlar
Birlikdə səslənək, birlikdə deyək:
Əsrin on ikinci ili mübarək.

01.01.2012

NƏQŞİ-CAHAN

Adın olub Nəqş-i-cahan ad kimi,
Dad görmədim səndə olan dad kimi.
Qarşılardin sən məni övlad kimi,
Mən də səni ana-vətən bilmışəm,
Nə yaxşı ki, bu diyara gəlmışəm.

Tanrı qədər sədaqətim var sənə,
Tükənməyən məhəbbətim var sənə.
Ulu yurdum, şikayətim var sənə,
Həyat məni hey ağladıb, gülmüşəm,
Nə yaxşı ki, bu diyara gəlmışəm.

Sənin səsin yatmış şiri oyatdı,
Sənin eşqin məndə dönüş yaratdı.
Ürəyim sən, gözlərim Cəlilabaddı.
Bu cismimi iki yerə bölmüşəm,
Nə yaxşı ki, bu diyara gəlmışəm.

01.03.2012

NAXÇIVANIM

Zirvələrdə qızıl qarın,
Ana yurdum-Naxçıvanım.
Üzdü məni intizarın,
Ana yurdum-Naxçıvanım.

Tarixin var unudulmaz,
Qar da yağar gülün solmaz.
Dahilərin saya gəlməz,
Ana yurdum-Naxçıvanım.

Bilmirəm ki, susam, dinəm...
Səni gördüm, doldu sinəm.
Görən gündən aşiqinəm.
Ana yurdum-Naxçıvanım.

12.04.2012

BAKİ

Səsi var dünyada şan-şöhrətinin,
Bakı gündən-günə gözəl görünür.
Bu da bir fəxridir Türk millətinin,
Bakı gündən-günə gözəl görünür.

Bura bir möcüzə dərindən-dərin,
Elə bil gözündür məmləkətlərin.
Burda imzası var ulu Heydərin,
Bakı gündən-günə gözəl görünür.

16.10.2012

QARDAŞIM

Ramil Səfərova

Bilirdim, inan ki, bu gün gələcək,
Xoş gəldin evinə, Ramil qardaşım.
Bilirdim inan ki, üzüm güləcək.
Xoş gəldin evinə, Ramil qardaşım.

Tək “Vətən” sözünü tarixə yazdın,
Ölkəni, özünü tarixə yazdın.
Dünəni, bu günü tarixə yazdın.
Xoş gəldin evinə, Ramil qardaşım.

Dünyaya tanıtdın qüdrətimizi,
Yaratdırın gözündə cürətimizi.
Bir də təbrik edim millətimizi,
Xoş gəldin evinə, Ramil qardaşım.

Qapında sevincdən axdı göz yaşam,
Səni ürəyimə sıxdım qardaşım.
Elə bil Vətəni qucaqlamışdım.
Xoş gəldin evinə, Ramil qardaşım.

31.08.2012

LAYLA DE

Sənin bir anına ehtiyacım var,
Ana, qalx ayağa, mənə layla de.
Eşit sözlərimi, eşit nə olar,
Ana, qalx ayağa, mənə layla de.

Sənsiz döyünməyir ürəyim daha,
Bülbüldə oxumur çəməndə daha,
Laylanı qarışdır nurlu sabaha,
Ana, qalx ayağa, mənə layla de.

Kim idi əvvəlin, kim oldu sonun,
Geyindin əyninə ayrılıq donun.
Önündə diz çöküb yalvarır oğlun,
Ana, qalx ayağa, mənə layla de.

Kədər həmdəmimdir ata bilmirəm,
Sevinc haradadır? Tuta bilmirəm.
Yuxum da çəkilib, yata bilmirəm.
Ana, qalx ayağa, mənə layla de.

Dərdimin dağ boyda bir dünyası var,
Bu Elşad Baratin qəmi, yası var.
Anasız dünyanın nə mənası var?
Ana, qalx ayağa, mənə layla de.

28.03.2010

SALAM SÖYLƏ QARABAĞA

Tükənməyib arzu-dilək,
Həsrət ilə doldu ürək.
A dağlardan əsən külək,
Salam söylə Qarabağa.

Şairlərin duyğusundan,
İgidlərin coşğusundan,
Azərbaycan ordusundan,
Salam söylə Qarabağa.

Qoşul böyük küləklərə,
Arzulara, diləklərə,
Dol həsrətli ürəklərə,
Salam söylə Qarabağa.

Sanma ki, Barat dəlidir,
Həsrətimiz də bəllidir.
Salam da bir təsəllidir,
Salam söylə Qarabağa.

05.04.2012

ƏSHABI-KƏHF

Daşına arzular tutmaq olarmış,
Bütün arzulara çatmaq olarmış,
Səndə neçə əsr yatmaq olarmış,
Əshabi-kəhf dağı, möcüzə dağı.

O ölməz ruhların qarışdı mənə,
Yeni bir ruh verə, çalışdı, mənə.
Daşların tarixi danişdı mənə,
Əshabi-kəhf dağı, möcüzə dağı.

Ulu tariximin əfsanəsən,
Güllərə qərq olan, nur xanəsən.
Allahın sanki, bir nişanəsən,
Əshabi-kəhf dağı, möcüzə dağı.

Bəlkə dünya qədər böyük yaşın var,
Dilək diləməyə qara daşın var.
Sirləri böldüyün bir sirdaşın var,
Əshabi-kəhf dağı, möcüzə dağı.

Rusu, yəhudisi, fransız, alman,
Həm müsəlman gəlir, həm xristian.
Hər kəsin ziyarət etdiyi məkan,
Əshabi-kəhf dağı, möcüzə dağı.

Tarixdə yaşatdın duyğularımı,
Daşların eşitsin arzularımı.
Qəbul et, qəbul et dualarımı,
Əshabi-kəhf dağı, möcüzə dağı.

17.06.12

KƏNDİMİZİN DAĞLARI

Gəlmışəm dərdimi sizə söyləyim,
Yoxdu bir sirdaşım, dağlar, a dağlar.
İnsafsız həyatla axı neyləyim?
Bəlalıdır başım, dağlar, a dağlar.

Dərdimi boranlı qışa döndərin,
Arzumu qanadlı quşa döndərin,
Bu Elşad Baratı daşa döndərin,
Dağ olum, daşlaşım, dağlar, a dağlar.

13.08.2011

VƏTƏN GÖZƏL MƏNZƏRƏDİR

Bu yerlərin yoluna bax.
Dağ, daşına, koluna bax.
Sağına bax, soluna bax.
Necə gözəl mənzərədir,

Cənnəti də gördüm axır.
Sal qayadan sellər axır.
Kəklikotu daşda çıxır,
Necə gözəl mənzərədir.

Qızıldandır daş qayalıq,
Parçalanıb qırıq-qırıq.
Düşün hələ, dağda balıq.
Necə gözəl mənzərədir.

Zirvə qalxıb yorulmuşam.
Çalxalanıb durulmuşam,
Gözəlliyyə vurulmuşam,
Necə gözəl mənzərədir.

02.06.12

XOCALI GECƏSİ

O gecə millətimi çöllərə saldı yağılar,
O gecə günahsız insanları qırdı yağılar.
Nalələr ərşə çıxdı.
Bəs imdada yetən hanı?
Körpələr odda yandı.
Qüsl hanı? Kəfən hanı?
Günahsız anaları qoydular ağlar,
O gecə!
Kimisi nalə çəkər qəlbini dağlar,
O gecə!
Kimisi körpə balasını söraqlar,
O gecə!
Aman Allah!
Bu qədər nalə çəkər heç analar?
Heç əsirliyə layiq idi
o günahsız qocalar,
Bu qədər nalələrə göydə
buludlar ağladı,
Aman Allah!
Bu qədər nalə çəkər heç analar?

26.02.2006

VƏTƏN OĞLU

Mübariz İbrahimova

Bilirəm yaraşmazdı o hal vətən torpağına,
Verdin danışmağa dil, bu lal vətən torpağına,
Sənki etdin qanını halal vətən torpağına,
Eləsin qoy uca Allah sənə rəhmət vətən oğlu,
Gəlib ziyarətinə bax yenə millət vətən oğlu.

Biz indi öyrənirik səndən igid cəsarətin,
Hər kəsə ibrət oldu sənin vətən sədaqətin.
Məzarın üstə olan şəklinə baxmaq nə çətin,
Sanki, qalmış nəyəsə gözlərin həsrət, vətən oğlu.
Gəlib ziyarətinə bax yenə millət vətən oğlu.

20.01.2012

QƏZƏLLƏR

ANAMIN

Bax bu gün bayramıdır o gözəl-göyçək anamın,
Deyir övladı bu bayramı mübarək anamın.

Bayramın təbrik edir dəniz, meşə, günəş, bulud,
Dərə, dağ, daş qayalar, çəmən, gül-çiçək anamın.

Mənə dünya veribdisə bəşəriyyət anası,
Başına qızıl tac qoyam gərək mələk anamın.

Anam canımdı mənim, mən anamın parəsiyəm,
Nəfəsiylə döyüñür məndəki ürək anamın.

Peyğəmbərim ananın ayağın cənnət buyurub,
Gedib ayaqlarına üz qoyam gərək anamın.

Vətənim, anam nə fərqi onları çox sevirəm.
Yolunda can verərən Elşad Barat tək anamın.

ALLAHINA

Sən ki, qul yaranmışan ibadətlə Allahına,
Laiq olmağa çalış sədaqətlə Allahına.

Sənin ki, arzuların mənimki tək sonsuzadək,
Şükr et ki, çatasan bu niyyətlə Allahına.

Üzün ağdırsa əgər kafir olan qorxa gərək,
Duanı et üzü ağ cəsarətlə Allahına.

Yalandı bu dünyadə bil Yaradandan savayı,
Bağlı ol qəlbi-təmiz məhəbbətlə Allahına.

Hər nə olmuşsa olan Allahın izniylə olur,
Yoxdur haqqın olasan şikayətlə Allahına.

Elə yol seç ki, o yol haqqə tərəfdar olsun.
Sonra da baxmayasan xəcalətlə Allahına.

Bilirəm haqqə gedən yol ən yaxşı yoldu mənə.
Elsadda etdi yoluñ emanətlə Allahına.

İSTƏRƏM

Can deyib cananıma canandan bir can istərəm.
Canımın canıdır canan, canandan can istərəm.

Təbibdən dərman sordum, tuş etdi cananı mənə,
Mən də o insafsızdan dərdimə dərman istərəm.

Vurdular aramızı o kəslər ki, canan ilə,
Tanrıdan o kəslərin ömrünü talan istərəm.

Məsəl var deyirlər ki, hər aşiqin dövranı var.
O böyük yaradandan cananlı dövran istərəm.

Dinlə ey Elşad məni, ya ölümdür, yada canan,
Bezmişəm həyatımdan, bir kəlmə fərman istərəm.

NEYNƏRSƏN

Bu sevən qəlbimi açsam sənə sən neynərsən?
Yolunda canımı versəm, mənə sən neynərsən?

Günü-gündən çoxalır qəlbə vurdüğün yaralar,
Çarə et dərdə, çatıbdır minə, sən neynərsən?

Eşqin alovlu, sənin camalın da günəş kimi,
Bir ocaq tək alışıbdır sinə, sən neynərsən?

Demə ki, bu sevgidə yoxdu sənin günahlarının?
Saçlarimdə yaranan qar-dənə sən neynərsən?

Həm alov gözlərindən, həm də ki, qəm, kədər yağır,
Yarı gözündəki Elşad kinə sən neynərsən?

ƏHSƏN

Əhsən sənə ey cildi-mələk yar, sənə əhsən!
Sən də nə qədər hiylə, kələk var, sənə əhsən!

Getmək dilərəm kimsəsi yox məmləkət olsa,
Etdin mənə dünyani belə-dar, sənə əhsən!

Uymazdı ürək fitnəyə, şeytan əməlinlə,
Almışsan ələ sevgili-dildar, sənə əhsən!

Əvvəlcə girib qəlbimi talan elədin sən,
Sonra elədin sevgini inkar, sənə əhsən!

Yoxdur bu gözəllərdə vəfa, gördü Barat da,
Tötkdün qanımı göz görə, aşkar sənə əhsən!

30.09.2012

NƏ İŞİM VAR

Mən olum kefdə bu dünya ola bərbad nə işim var,
Yana aləm, qopa tufan, çıxa fəryad nə işim var.

Edib ustad bizə təbliğ ki, sevək milləti biz,
Verəcək qəm bizə millət, axı ustad nə işim var.

Gedib Şuşa, Laçın, Ağdam ya Kəlbəcər nə olub ki?
Getsə Səlyan, Bakı, Şirvan ya Cəlilabad, nə işim var.

Çox da ki, yox savadım, var neçə mülküm, maşınım,
Vermərəm bir yetimə istəsə imdad, nə işim var.

Mən ki, qoydum səni başqan, şirinliyi ya özün ver,
Ya da ki, milləti sat, hər kəsi aldad, nə işim var.

Yatmışlara yatsın deyə Sabir hələ yaylay çalsın.
Yatan insanları bir gün qırı bir yad, nə işim var.

Taptalansın şərəfi, namusu, əxlaqı, arı,
Yada ki, qeyrəti, bu millətin, Elşad, nə işim var.

AYRILIĞIN

Düşünmə boş yerədir, səbəbi var ayrılığın,
Ürək səninki tək odunda yanar ayrılığın.

Bəslədim öz eşqimi, sonra da basdırıdım özüm,
Fərmanın verdi daha eşqi-məzar ayrılığın.

Var halından xəbərim, mələklər deyir ki, mənə,
Sanki, bir il yaşayır hər günün yar ayrılığın.

Üzünə deməsəm də qəzəlimdən bil ki, bunu,
Birinci səbəbkarı oldu əgyar ayrılığın.

Bəsdir Elşad bu qədər yar üçün üzülmə daha.
Məncə tərəfdarıdır nazlı nigar ayrılığın.

DOSTUM

Düşünürdüm ki, çətin gündə gərəkdir dostum,
Daha mən nə biləydim qorxaq ürəkdir dostum.

Bəxtəvərlər sırasında özümü sanmış idim,
Çünki arxain idim arxa, köməkdir dostum.

Ömrümün bağçasında tikanları əzmirdim,
Deyirdim onsuz da güldü, çiçəkdir dostum.

Həmişə dar günündə yanında olan mən idim,
Görəsən düşünürmü meydanda təkdir dostum?

Sanki səhrada bitən tənha bir ağac olmuşam.
Məni kökdən qoparan tufan, küləkdir dostum.

ANA

Yaman düşüb saçlarına qar yağımış tək dən, ay ana,
Qurban olum o ağarmış saçlarına mən, ay ana.

Qoy çəkim mən naz qəmini, sən qocalma mən qocalım,
Çox çəkmisən əziyyətimi halal eylə sən, ay ana.

Hər gün ömür qalasından görürəm ki, bir daş düşür,
İstəyirəm ki, saxlayım zamanı hərdən, ay ana.

Mənə çoxlu öyünd verdin qurban olum kəlamına,
“Bir ananız mənəm” dedin, biri də “vətən” ay ana.

Mən indi də düşünürəm sənin bəzi sözlərini,
Nədən demişdin “ölməyir vətənçün ölü” ay ana?

Bu amansız qocalıq da axı nə tez gəldi sənə,
Yalvarıram sən qocalma olaram kölən ay ana.

Ver dərdini Elşad Barat qoy çəksin sənin yerinə,
Sən belə tez qocalmazdın qocaldın dərddən aya ana.

VARDIR

Allah bu qızın canım alan gözləri vardır,
Sanki, yaradıb rəssam onu izləri vardır.

Süzmə gözünü hər süzəndə odlanıram mən,
Süzülən gözlərinin atəşinin közləri vardır.

Sanma ki, o gözlərin gözəlliyyin vəsf elədim,
Elşad Baratın yazmağa çox sözləri vardır.

SƏNİ GÖZLƏR

Dolmuş yenə həsrət dolu gözlər səni gözlər,
Batmış qəmə zülmət dolu gözlər səni gözlər.

Dönməsən də, aşiqi gözləri giryən eləsən də,
Bil ki, hər an afət dolu gözlər səni gözlər.

Bəlkə də, dönməyə üz qoymamışan gedəndə sən,
Eybi yoxdu nifrət dolu gözlər, səni gözlər.

Elşad Baratın naməsi var bifəfa yara,
Dön gəl ki, məhəbbət dolu gözlər səni gözlər.

MƏNİ

Nə qədər yandıracaq dilbəri-mehbarə məni?
Hələ çox incidəcək ox vurulan yarə məni?

Bu yazıq bəndənə biçarədi Yarəb rəhm et.
Atmasın sevdiyim o dilbərim odalarə məni.

Baxanda qorxu düşür canıma qatıldı bu qız.
Çəkəcəkdir elə bil kipriyiylə dare məni.

Qoy mənə zülm eləsin yar nə qədər varsa gücü.
Raziyam hər şeyə ki, satmasın əgyarə məni.

Gün ola, qismət ola, yar gələ həqqin yoluna.
Aparı görmədiyim bağçeyi-gülzarə məni.

Deyəsən mən bu gözəl anları dilnən deyəcəm.
Aparır sevgi o dünyayə-xəyallarə məni.

Məndəki, bu eşq ki var, düz min il əvvəl yaranıb.
Elşad, anam da doğub, aşiqi-biçarə məni.

2009.

QƏZƏLİM

Səni yazdım yeri get afətimə çat qəzəlim.
Dərdimi söylə ona qoynuna gir, yat, qəzəlim.

Əgər bu yolda səni saxlasa bir mərdiməzar,
Atəş ol, yandır onu, qəlbinə ox bat qəzəlim.

Səni saf qəlblə sevən mənim tək aşiqlər oxur,
Eşqi agah et ona, eşqinə eşq qat qəzəlim.

BELƏDİR

Eşqi-dünyadə əzəldəndi ki, fərman belədir,
Yandırır eşq oduna cismimi canan belədir.

Afətim dərdə əlac etsə də huşyar oluram,
Nə edim ki, yarımin verdiyi dərman belədir.

Məncə sultani verib hər kəsə xoşbəxtliyini,
Eşqinə qul olmuşam məndə də sultan belədir,

Ova çıxdım, tora düşdüm, nə biləydim ki, axı,
Qaş kaman, kipriyi ox, ovçudu ceyran belədir.

Çox güvənmə yara sən dikibdi əgyarə gözün,
Dərk elə gel bunu Elşad, daha dövran belədir.

GÖZƏLİM

Bir gözünçün verərəm gözəllər yüzün gözəlim,
Gözəldi gözəllərin gözündən gözün gözəlim.

Təkcə göy üzündədir ki, sənə oxşar biri var,
Alıb gözəlliyyini günəşdən üzün gözəlim.

Baxanda da qorxuram gözlərinə od kimidir,
Külə döndərdi məni atəşin, közün gözəlim.

Heç sənə toxunmağa yoxdu inan cəsarətim,
Mən yumum gözlərimi, busə ver özün gözəlim.

Gözlərindən görünür ki, ürəyində nəsə var,
Vardısa söylə nədir Elşada sözün gözəlim?

DOSTLARIM

Çörəyim qəmdi mənim, suyum kədərdi, dostlarım.
Qurudub dil-dodağı sanki zəhərdi, dostlarım.

Tükənibdir elə bil dizlərimin də taqəti.
Ağlayan gərək halimə birtəhərdi, dostlarım.

Ola bilsin ki, kiminsə kefinə dəymış olam,
Üzürlü hesab edin bu bir qəhərdi, dostlarım.

Olsam da min nəfər ilə döyüşdə qalib idim,
Məni məğlub eliyən bircə nəfərdi, dostlarım.

Gecələr hansısa mələk oğurlayır yuxumu,
Onda qaytarır ki görünəm səhərdi, dostlarım.

Bəzən unudur məni mələk də dəymir yuxuma,
Gəzirəm afətimi əldə fənərdi, dostlarım.

Dönmüşəm dilənciyə bircə damla sevgi üçün,
Mənimssə məhəbbətim sanki Xəzərdi, dostlarım.

Nizami yazmış idi məhəbbətin dastanını,
Mənim də sevgimi yazsın bir əsərdi, dostlarım.

Kül olubdur ürəyim od ələyən sözlər üçün,
Sevməmişdən qabağa dərdə dözərdi, dostlarım.

Çətin ki, birdə sevim mən bu qədər başqasını,
Əsl eşq aşiq üçün bircə səfərdi, dostlarım.

Sevginin nə olduğundan çoxu bixəbər gəzir,
Sanmayın Elşad Barat da bixəbərdi, dostlarım.

OLA BİLMƏZ

Gəzərəm kainatı sənin tək afət ola bilməz.
Baxmağa gözlərinə günəşdə curət ola bilməz.

Bu da bir möcüzədir ayırmış Allah payıma.
Bir də gəlsəm həyata bəlkə bu fürsət ola bilməz.

Mən onunçün yaşadım, yar mənim üçün doğulub.
Bu əzəldən belədir başqa bir söhbət ola bilməz.

Gözlərindən elə bil ləli-cəvahir tökülür,
Təkcə baxışlarına dünyada qiymət ola bilməz.

Baratam kaş öpəydim yarımin dodağlarını,
Amma bunu etməyə məndə cəsarət ola bilməz.

ÖMÜR SİLSİLƏMDƏN

UNUT MƏNİ

Üzünə gülmərəm ikinci dəfə.
Birinci dəfədən uca tut məni.
Mən sevə bilmərəm ikinci dəfə.
Allah xatırınə gəl unut məni.

SEVGİ

Bu sevgi dünyası oyundu sanki.
Eşqin tələsini qurdum yoluma.
Gözlərin cadudu, ofsundu sanki.
Sevgi qandalını vurdu qoluma.

DAŞA DƏYDİ

Nəfəsinin istisinqə,
İsinmədim!
Qışa döndüm.
Ümidlərim daşa dəydi.
Sonda özüm daşa döndüm.
Atılmışam!
Yollarının kənarına çəkilmişəm.
Ayağına toxunmaqçın
yollarına tökülmüşəm.

QAR YAĞANDA

Elə bil qəlbimə yağır yağan qar,
Məni qar yağanda tərk eyləmisən,
Qarlı havalarda bir niskilim var,
Məni qar yağanda tərk eyləmisən,

NİFRƏT YOLU

Nələr oldu aramızda?
Hey küsülü qalırıq biz.
Nədən sevgi adamızda,
Nifrət yolu salırıq biz?

07.06.12

MƏLHƏM

Boynunda mirvari ola biləydim,
Sarılib boynuna qala biləydim,
Telinin qoxusun ala biləydim,
Bəlkə də yarama məlhəm olardı.

HƏQİQƏT

Düşməninə dost deməyin hədərdir,
O da sənə dost deyirsə, aldadır.
Düşmən sənə bal da versə, zəhərdir,
Dostun verən zəhərli su bal dadır.

ELƏ BİL

Baxışın qəlbimi yüz dəldi gülüm,
İllərdi onların sorağındayam.
Gözlərin o qədər gözəldi, gülüm,
Elə bil cüt günəş qabağındayam.

MƏNİMSƏN

Bu cavan canıma əzəldən bəri,
Gözlərin qənimdir, sən də qənimsən.
Yandırı-yandırı doğmalaşıbdır,
Gözlərin mənimdir, sən də mənimsəm.

NAXÇIVAN

Bitib-tükənən deyil sərvəti Naxçıvanın,
Hər gün ucalmaqdadı şöhrəti Naxçıvanın.
Bu torpaq ana kimi aldı məni qoynuna,
Çıxmaz yadımdan hörməti Naxçıvanın.

FAYDASIZ

Özün becərmisən nifrət tağını,
Yaratdın arada həsrət dağını.
Od vurub yandırdın eşqin bağını,
Təzədən gül, çiçək əkmək faydasız,
Məni sınaqlara çəkmək faydasız.

HƏYAT

Həyat necə həyatdı?
Yaramızı qanatdı.
Hamını bir yaratdı,
Sən də adam, məndə adam,
Nədən sənə möhtacam?

DƏRD

Daha yorulmuşam, dözə bilmirəm,
Qəlbim buza dönmüş həsrət dağıdır.
Bu dərdin çarəsin çözə bilmirəm,
İçimi, qəlbimi nifrət dağıdır.

MƏNİM

Özünü günahsız kimi aparma,
Gözlərin kəsilib qənim, xətrimə.
Hicran xəncərini qəlbimə vurma,
Mənə belə baxma, mənim xətrimə.

ƏZAB

Söylə, mən nə qədər əzab çəkəcəm?
Sən məni nə qədər aldadacaqsan?
Mən zəhər yeyəcəm, zəhər içəcəm.
Sən isə evində bal dadacaqsan.

ÇEŞMƏ

Niyə ümüdlərin qırım,
Mənə ümüd bağlayanın?
Niyə gözün çeşmə edim,
Mənim üçün ağlayanın?

SƏPƏLƏNİR

Bizim agaclara xəstəlik düşüb,
Meyvələr olubdu xar, səpələnir.
Elə bir dövrdə doğulmuşam ki,
Yayın qızmarında qar səpələnir.

TANRIM

Tanrım bir anlığa icazə versə,
Alın yazımızı tamam silərdim.
İlləri geriyə qaytara bilsəm,
Səni tanıdığını gündə ölərdim.

GECƏ

Hər gecə yuxuma gələrdi yarım,
Qaldım yarıma da həsrət gecələr.
Qeybə çəkilibdir çün yuxularım,
Təkcə mən oyağam zülmət gecələr.

ƏLVİDA

Belə getməz bu yolun da sonu var,
Sən kefdəsən mən çəkirəm intizar,
Yazan çətin bəxtimizi bir yazar,
Əlvida de, yolumuz ayrılacaq.

YOLLAR

Kimin qollarının arasındayam?
Mənimcün açılan qollar tükənmir.
Gedirəm, dünyanın harasındayam?
Özüm tükənmişəm, yollar tükənmir.

OVÇU

Susur, danışmayır günahkar ovçu,
Çünkü, yaralayıb ana ceyranı.
Görəsən seçirmi gözləri onun,
Ağappaq qar üstə qırmızı qanı?

NİFRƏT

Mən səni sevirəm, düzdü, amma ki,
Sənə sevgim qədər nifrətim də var.
Alın yazımızı yazıb yaradan,
Bu mənlik deyildir qismətimdə var.

VƏTƏN

Vətən torpağının bir ovucuna,
Yad versə bir ovuc qızıl, dəyişməm.
Başqa diyarlarda xoşbəxt olunca,
Olaram kədərə vətəndə həmdəm.

SEVƏNLƏR

Sevgi bağçasında bəslənirəm mən,
Geri qaldığıma hirslənirəm mən.
Bütün sevənlərə səslənirəm mən,
Məni də gözləyin mən də gəlirəm.

İNSAN

Yad ölkə diyarın, bağın olarsa,
Onda neyniyərsən gülün solarsa?
Bir insan vətəndən uzaq qalarsa,
O zaman həyatın mənası nədir?
İnsanın xoş günü vətənidədir.

YENƏ

Bu dəfə qəlbimi ala bilməzsən,
Gedəndə xırda bir iz də qoymadın.
Geri dönəməyimi istəmə məndən,
Yenə başlamağa üz də qoymadın.

NƏDƏN

Bu dəfə səninlə danışanda mən,
Geri dönməyimə üz vuracaqsan.
Nədən döndüyünü soruşanda mən,
Bilirəm nələrsə uyduracaqsan.

YALANÇI

Bir düşün dostunun bu sözlərini,
Söz verib sözündə yalancı olma.
Dostların tanırı onsuz da səni,
Düşmənin gözündə yalancı olma.

GƏRƏK

Çətin ki, göz üstə qaşımız olsun,
Üst-üstə qoymağə daşımız olsun.
Gərək baş açmağa başımız olsun,
Vallah bu dünyadan baş açmaq olmur.

QƏDİR BİLMƏZ

Sən qədir bilməzin qədrini bilsən,
Elə düşünəcək vəzifən budur.
Canını yolunda qurban da etsən.
Dünən olanları səhər unudur.

DƏYDİM XƏTRİNƏ

Yenə dəydim xətrinə,
Özüm də istəmədən.
Üzdü məni göz yaşın,
Süzüldü gözlərindən.
Nə olsun ki, cismimiz,
Bir-birinə uzağdı.
Sənə olan hislərim,
Kainata qabağdı.

MƏZAR

Məzarlar içində məzar qazmışam,
Başdaşım böyükdü, itə bilərmi?
Adını qəbrimə elə yazmışam,
Yumağa dənizlər yetə bilərmi?

YETƏRMİ

Susuz səhramızda lalə bitərmi?
Daş üstə yazılmış yazı itərmi?
Bilmirəm mənimlə gücün yetərmi?
Sevgi yollarında yarışmaq üçün,
Küsmüşəm səninlə barışmaq üçün.

BU GÜN

Bir daha üzünə gülməmək üçün,
Sevgi qalasını yixacam bu gün.
Səni həyatımdan silməmək üçün,
Dişimi-dişimə sıxacam bu gün.

MÜXTƏLİF

HƏSRƏT QAL

İran şairi T. Y. Məhəmmədə

A şair bu qədər həsrəti çəkmə,
Gəl sən də həsrətə biraz həsrət qal.
Göz yum haqsızlığa, sus xəyanətə,
Gəl sən də həsrətə biraz həsrət qal.

Göz yum o başkəsən zülümkarlara,
Göz yum namus satan o insanlara,
Göz yum vətənsatan “qəhrəman”lara,
Gəl sən də həsrətə biraz həsrət qal.

Bəşdir gəl öldürmə özünü, qardaş,
Dayandır içində sözünü, qardaş,
Əllərinlə bağla gözünü, qardaş,
Gəl sən də həsrətə biraz həsrət qal.

Bir bax cavan ikən sən qocalmisan,
Elə bil kədəri satın almisan,
Kədər dünyasında tənha qalmışan,
Gəl sən də həsrətə biraz həsrət qal.

Tülkü böyük sanır özün dərədə,
Nə olsun böyükdü fil də, dəvə də.
Alçaq alçaqdadır, sənsə zirvədə.
Gəl sən də həsrətə biraz həsrət qal.

25.04.2009

VAQİF MƏMMƏDOVLA DEYİŞMƏ

Vaqif Məmmədov:

Adam var bürünüb qızıla, zərə.
Adam var bir sirin söz mohtacıdır.
Qismətə uzanan yol gedir hərə,
Bu dünya gah sirin, gah da acıdır.

Elsad Barat:

Adam var düz yolu qalıbdı çاش-baş,
Adam var yol gedir dağ-dərə kimi.
Gələn də boylanır, gedən də qardaş.
Bu dünya bir sınıq pəncərə kimi.

Vaqif Məmmədov:

Bir dərdim var, ünvanı yox, adı yox,
Xəzan gəlib bağçalarara, bağlara.
Bir ocağam tüstüsü yox, odu yox.
Qar yağıbdır güvəndiyim daqlara.

Elsad Barat:

Yaşadığım ömürdə məna nədir?
Cavanikən saçlarım da ağarmış.
Doğulduğum elə bir zəmanədir,
Güvəndiyim daqlara qar yağarmış.

ÖZÜNƏ TƏSƏLLİ

Qəm çəkib qəlbini dağlama şair,
Həyata gözünü bağlama şair,
İçində bu qədər ağlama şair,
Qəmli günlərini sıləcək həyat,
Sənin də üzünə güləcək həyat.

İndi ünvanına deyilən bir söz,
Olsa da atəşli alovlu min köz,
Bu qədər dözmüsən, bir azca da döz,
Sevincin səninlə bölgəcək həyat,
Sənin də üzünə güləcək həyat.

Sonunda hər kəsin yeri məzardı,
Ölüm çarəsizdi, biixtiyardı,
Hər bir dəqiqənin öz hökmü vardır,
Kim biliir necədir gələcək həyat?
Sənin də üzünə güləcək həyat.

Elşadam məndədir külli-sədaqət,
Səbr edib gözlədim, gəldi, nəhayət,
Verəcək hökmünü həqqi-ədalət,
Zalimin gözündə sönəcək həyat,
Sənin də üzünə güləcək həyat.

BAĞIŞLA MƏNİ

Hər gün diz çökürəm qarşında sənin,
Nə olar, Allahım, bağışla məni,
Bütün kainatın sahibi sənsən,
Nə olar, Allahım, bağışla məni.

Bilirəm çox günah sahibiyəm mən,
Mənim də sahibim əbədi sənsən.
Gözlərimdə sənsən, qəlbimdə sənsən,
Nə olar, Allahım, bağışla məni.

DOSTUM

Dünyamız dərd dünyasıdı,
Dayan dostum düşmə dərdə.
Dərdimiz dərd dəryasıdı,
Dayan dostum düşmə dərdə.

Dərdimiz dağdı daşlaşır,
Dağlarımız dumanlaşır,
Danışanda dil dolaşır,
Dayan dostum düşmə dərdə.

Dəndlərlə dünya dolubdu,
Dərdimdən dər doğulubdu,
Diyarımız dağılıbdı,
Dayan dostum düşmə dərdə.

YAZMAYACAM

İnanmayın siz hər sözə,
Bal qatlıb "zəhər" sözə.
Vermiriksə dəyər sözə,
Daha şeir yazmayacam.

Qalmayıb Leyli sevdası,
Dağılıb sevgi dünyası.
Yazmağımın nə mənası?
Daha şeir yazmayacam.

Bu dağlara gül əbəsdir,
Başqa dövran, başqa kəsdir.
Uşaqlara nağıl bəsdir,
Daha şeir yazmayacam.

Yazmaramsa boşdur həyat,
Yazdım, oldu içim rahat.
Bir də demə Elşad Barat.
"Daha şeir yazmayacam".

01.09.2012

YUXU

Bir yuxu görmüşəm sanki, həqiqət,
Haqsızlıq içində batır ədalət,
İlahi görürəm dəhşətdi, dəhşət,
Aslanlar, pələnglər pəncəsindəyəm,
Zülmətlə həsrətin döngəsindəyəm.

Sixacaq bu yuxu çox yaman, məni,
Hələ çox bürüyər çən, duman, məni.
Həyat sinamayıb heç zaman məni.
Bəs hansı zalimin rəndəsindəyəm?
Zülmətlə həsrətin döngəsindəyəm.

Bitirdin yuxunu, şükr et Allaha,
Məqsədlə, inamlı atıl sabaha,
Bil ki, Elşad Barat, bu gündən daha,
Haqqın-ədalətin cərgəsindəyəm,
Zülmətlə həsrətin döngəsindəyəm.

NƏ MƏNASI VAR?

Səni də, məni də Allah yaradıb,
Özünü öyməyin nə mənası var?
Allah hər gecəyə sabah yaradıb,
Belə tələsməyin nə mənası var?

Sadəlik insanın gözəlliyidir,
Səndə sadəlikdən əlamət hanı?
Cahillik insanın zəifliyidir,
Güclü olmasına dəlalət hanı?

Əməlin heç nədi, nə var, dildə var,
Bir gün yalan dilin döydürər səni.
Unutma dəvədən böyük fil də var,
Bir gün ayaqlayalar öldürər səni?

MƏNƏ KÜLÜNG VERİN

Kimsə görməyibdi məharətimi,
Mənə külüng verin, dağı göstərin.
Əgər bilmirsizsə cəsarətimi,
Mənə külüng verin, dağı göstərin.

Çox igidlər bəsləyibdi bu diyar,
Əlimizdə ana-vətəndir şüar,
Bir qolumda beş Fərhadın gücü var,
Mənə külüng verin, dağı göstərin.

Bəsdi daha dost etmişik yağını,
Pay vermişik Qarabağ torpağını?
Vətən üçün yaraq düşmən bağrını,
Mənə külüng verin, dağı göstərin.

Məni göylər doğub bir Günəş kimi,
Yerlərə göndərib nişanəsini,
Ədalət məndədir, həqq də məndədir,
Mənə külüng verin, dağı göstərin.

YALAN DÜNYA

Bəsdir belə üzdün məni,
Fani dünya, yalan dünya.
Çək üstümdən məngənəni.
Fani dünya, yalan dünya.

Qara etdin hər animı,
Kəsdirmisən hər yanımı.
Gücün çatır al canımı,
Fani dünya, yalan dünya.

Dağlarında qar da qalıb.
Elşad Barat darda qalıb.
Edalətin harda qalıb?
Fani dünya, yalan dünya.

01.06.2010

USTADIM

Xalq şairi Zəlimxan Yaquba

İcazə ver bu ağrıdan çəkim mən,
Dəndlərinə şərik olum, ustadım.
Tək çəkilməz çəkdiyin bu kədər, qəm,
Dəndlərinə şərik olum, ustadım.

22.05.2012

ÇAĞIRIR MƏNİ

Düşmən gülləsidir zerbə aldığım,
Bu düşmən dost idi mən tanıldığım.
Dünən dost bildiyim arxa sandığım,
Bu gün ədavətə çağırır məni,
Dostum rəqabətə çağırır məni.

Əvvəlcə eşitdim xeyala daldım,
Bütün olanları yadına saldım,
İlahi şahid ol, nə günə qaldım,
Kafir ibadətə çağırır məni,
Dostum rəqabətə çağırır məni.

Düzdü dağa dönüb köz ürəyimdə,
Qoy deym, qalmasın söz, ürəyimdə.
Bir məzar qazmışam öz ürəyimdə.
Getsə də rəhmətə, çağırır məni.
Dostum rəqabətə çağırır məni.

Heç vaxt yad olmadı qəsdimə duran,
Düşmənim olmadı arxadan vuran.
Bilirsiz, bax budur məni yandıran,
Zalim ədalətə çağırır məni,
Dostum rəqabətə sağırır məni.

Kədər ürəyimə süzülür az-az,
Od tutub yansa da sinəmdədir saz.
Baratam, gərək ki, səbr edim biraz,
Görüm nə niyyətə çağırır məni,
Dostum rəqabətə çağırır məni.

BU GÜN

Dostum Cavid Ağayevə

Dağ dərə, gül, çiçək gülür üzümə,
Ay ellər, dostumun toyudur bu gün.
Sevincdən qəribə gəldim özümə,
Ay ellər, dostumun toyudur bu gün.

İstərəm şad günün zəngini çalıım,
İstərəm bax belə sevincli qalıım.
İstərəm səslənim, hay-haray salıım,
Ay ellər, dostumun toyudur bu gün.

20.06.2012

MÜRACİƏT ET

Böyük kainatın ardı içimdə,
Sevincim sığan yer dardı içimdə,
Sildirrim qayalarvardı içimdə,
Mənə "Dağlar" deyə müraciət et.

Qapqara qaralan ağım vardısa,
Həsrət çicəyindən bağım vardısa,
İçimdə dağ boyda dağım vardısa,
Mənə "Dağlar" deyə müraciət et.

ŞAİR DOĞULMUŞAM

Haqq yolun gedərəm nə qədər varam,
Bu yollar qarışiq, sanma azaram,
Qələmlə kağıza haqqı yazaram.
Harda yox ədalət, yox olmuşam mən,
Neynəyim ki, sair doğulmuşam mən.

12.06.12

EYLƏYİR

Gör necə zəmanədə doğulmuşam pərvərdigar,
Üzümə gülənlər də məndən şikayət eyləyir.
Dəlinin sözlərinin bir mənası olmasa da,
Yoldaşın satsa əgər, bil ki, xəyanət eyləyir.

Özlərin alçaltdılar gözlərimdə sevdiklərim,
Sən demə, düşmən imiş mənə, mən dost dediklərim.
Mənə pislik etdilər mən yaxşılıq etdiklərim,
Bax belə insanlara Allah da nifrət eyləyir.

Bağçada ayrı düşmüş tər gullərdən solmuş güllər,
Özü öz atəşiyələ alışaraq yanmış güllər.
Heç kimə lazım deyil o saralmış, qalmış güllər,
Tər güllər az olsa da ətri kifayət eyləyir.

Bu dünya qərq olubdur onsuz da haqsızlıqlara,
Yağışdan çıxanlar da vallah düşür yaqmurlara.
Bizim yol haqq yoludur bəyan olsun insanlara,
Elşad da öz yolunu dosta əmanət eyləyir.

VAQİFİN

*Şair Vaqif Məmmədovla ilk
görüşümüzün təəssüratı*

*Ürəyimsiz ağlamıram, gülmürəm,
Hər istəyim ürəyimdə birləşir.
Böyükmüdür, kiçikmidir bilmirəm,
Ürəyimə təkcə Vətən yerləşir.*

Vaqif MƏMMƏDOV

Gözlərində vətən gördüm mən onun,
Vətən boyda ürəyi var Vaqifin.
Ondan keçir vətən yolu, haqq yolu,
Vətən boyda ürəyi var Vaqifin.

Ulu babam Dədə Qorqud səslidir,
Söz deyəndə sanki od nəfəslidir.
Nizamilər, Füzulilər nəslidir,
Vətən boyda ürəyi var Vaqifin.

Mən sözünün qiymətindən demirəm,
Kəlməsinin hikmətindən demirəm.
Qələminin qüdrətindən demirəm,
Vətən boyda ürəyi var Vaqifin.

06.11.2011

EY AĞA

Elə bir dövrdü ki, hökmünü şeytan eləyir,
Hər nə istərsə onun əmrini insan eləyir.
Zamanın sahibi sən, tərsinə dövran eləyir,
Allahın röya görən xəlqi oyandırmağa gəl,
Ey ağa, yalvarıram dövrü dayandırmağa gəl.

Xeyrin çatdı sonu, indi daha şər çıxalır,
Su yerindən qan axır, bu başkəsənlər çıxalır,
Tanrının varlığına hətdə şübhələr çıxalır,
Kafir insanları Allaha inandırmağa gəl,
Ey ağa, yalvarıram dövrü dayandırmağa gəl.

BAĞIŞLA

Mən mənim deyiləm, sənin imişəm,
Allahım, bizləri bağışla, nolar.
Çarəsiz, gərəksiz qulun imişəm,
Allahım, bizləri bağışla, nolar.

Bir kəs alnímımızı yerə qoymadıq,
Hər yerdə varmışsan, amma duymadıq,
Sən bizi yaratdin, səni saymadıq,
Allahım, bizləri bağışla, nolar.

Şərab içməyənə pis baxdıq hərdən,
Quran oxuyana pis baxdıq hərdən,
Hicab bağlayana pis baxdıq hərdən,
Allahım, bizləri bağışla, nolar.

Gəlmışəm qapına şikayət üçün,
İnsan insan satır var-dövlət üçün,
Məkkəyə gedirik şan-şöhrət üçün,
Allahım, bizləri bağışla, nolar.

Bəlkə haqq tərəfə yol alıram mən,
Bəlkə də, günahkar qul qalıram mən,
İnsanlar adından yalvarıram mən,
Allahım, bizləri bağışla, nolar.

11.06.12

GETMƏ

Xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadəyə

Qoyma dalgalansın zülmət bayrağı.
Getmə dayan, ayaq saxla, a şair.
Sızlayır vətənin daşı, torpağı,
Getmə dayan, ayaq saxla, a şair.

Sən getsən dalğalar qanadlanacaq,
Ay küsüb, gün küsüb, bulud dolacaq,
Şer dünyası da sözsüz qalacaq,
Getmə dayan, ayaq saxla, a şair.

Bax bu gecə qəmə batdı şeiriyyat,
Sevincə kədəri qatdı şeiriyyat,
Səninlə göylərə çatdı şeiriyyat,
Getmə dayan, ayaq saxla, a şair.

ATA OLMUSAN

Qardaşım Rəşada

Övlad Allah payıdır, Allahın sevgisidir,
İsmail Peyğənbərin qurban deyilməsidir.
Möhtəşəmlik, alilik atalıq zirvəsidir,
Zirvələr arasında zirvəyə ucalmisan.
Təbrik edirəm səni, qardaş, ata olmusan.

Ata olan dərk edir valideyn qiymətin,
Sonsuzluğa qədərdi övlada məhəbbətin.
Yəqin ki, hiss edirsən ata məsuliyyətin,
Gözlərində təbəssüm, xəyallara dalmisan.
Təbrik edirəm səni, qardaş, ata olmusan.

DUHUMUN SƏSİ

Baltası kütləşən zindan dəyişir,
Üç günə, beş günə insan dəyişir,
Zəmanə dəyişir, dövran dəyişir,
Buz olub Günəşin isti nəfəsi,
Məzarımdan gəlir ruhumun səsi.

Bu dərdə nə qədər dözləcəkdir?
Nə qədər qönçə gül əziləcəkdir?
Görəsən nə zaman kəsiləcəkdir,
Bizim dağdan axan qan şəlaləsi?
Məzarımdan gəlir ruhumun səsi.

İnsana sağ demə can yaşıyırsa,
Fələk yarasından qan qaşıyırsa,
Bir ana dağ boyda dağ daşıyırsa,
Düzlərə yayılır ahı, naləsi,
Məzarımdan gəlir ruhumun səsi.

Zəmanə insanı pisliyə səslər,
Yaxşıya pis deyir, pis olan kəslər.
Pisliyə qarışib insani hislər,
İnsanlıq tanımır pul zəmanəsi,
Məzarımdan gəlir ruhumun səsi.

Qarışqa yanına fil bağlamayın,
Qanqlın başına gül bağlamayın,
Mənə güvənməyin, bel bağlamayın,
Olsam da kiminsə “nəyinin nəsi”,
Məzarımdan gəlir ruhumun səsi.

SEVGİ

YAZ ÇİÇƏYİ

Hərdən o günlərin qoxusu gəlir,
Səvgimiz bənzərdi yaz çiçəyinə.
Fəsillər dəyişdi, qışın şaxtası,
Ömürdə döndərdi yaz çiçəyinə.

Ürəksiz verdiyin saxta toxumlar,
Bağımda bitmədi, özgədə bitdi.
Yaza da qalmadı o yaz çiçəyi,
Qönçədə başladı, qönçədə bitdi.

Nə sən, sən deyilsən, nə də ki, mən, mən!
Bax neçə yaz keçdi, çox zaman oldu.
Hələ də bilmirəm yaz çiçəyinin,
Qatılı qış oldu, ya bağban oldu?

14.09.2012

ƏLVİDA

Sevgi bir kitabdır, biz isə şair,
Mən yazım əlvida, sən nöqtəsin qoy.
Kitab bitməsə də sevgimiz bitir,
Mən yazım əlvida, sən nöqtəsin qoy.

Sənin yazdıqların hamsı hədərmış,
İndi görürəm ki, acı zəhərmiş,
Görünür bu kitab bura qədərmış,
Mən yazım əlvida, sən nöqtəsin qoy.

Yenə də başlama gəl ağlamağa,
Göz yaşınla məni qabaqlamağa,
Əlim gəlməsə də bunu yazmağa,
Mən yazım əlvida, sən nöqtəsin qoy.

Düşünmə hər şeyi heç kim bilmədi,
Düşünmə adını ürək silmədi,
Sevgi kitabımız cilidlənmədi,
Mən yazım əlvida, sən nöqtəsin qoy.

GEDİRƏM

Gedirəm, elə bir yerlərə ki, mən,
Orda nə qəm olsun, nə də ki, qüssə.
Gedirəm üz tutub dağlara tərəf,
Qoy orda yadıma düşməsin kimsə.

Gedirəm həm özüm, həm də sevgimiz,
Sənin ürəyin tək dönəcək daşa.
Nə vaxtsa sən geri dönsən də inan,
Mənim daş ürəyim dönməz bir daha.

Bir nağıl qalacam duyğularında,
Gecə də, gündüz də, düşünəcəksən.
Bir gün mən görünsəm yuxularında,
Geri döndüyümə sevinəcəksən.

Ancaq ki, bu belə olmayıacaqdır,
Gedirəm, geriyə dönməyəcəm mən.
Gizlicə sevəcəm, xeyallarımızda,
Səndən özgəsini sevməyəcəm mən.

16.07.2007

DASLAŞIRAM

Sanıram hər zaman sən yanım dasan,
Sənsiz də səninlə danişıram mən,
Xəyaldan ayrılib görürəm yoxsan,
Sonra tənhalıqla barışıram mən.

Hər dəfə baxanda mənə gözlərin,
Sancılır sinəmə ox kipriklərin,
Nədir bu baxışla şikayətlərin,
İçimdə od tutub alışıram mən.

Peşmanam sevirləm dediyim üçün,
Peşmanam dünyaya gəldiyim üçün,
Sənin tək daş ürək sevdiyim üçün,
Bilki gündən-günə daşlaşıram mən.

QISMƏTİM

Bir maral baxışlı naz ilə baxdı,
Bu baxış qəlbimin evini yıxdı...
Axtardım, aradım nişanlı çıxdı,
Bəs mənim qismətim kimdi, İlahi?

Dinləyəndə yoxdu qəmli sözümü,
Bağrıma basmışam həsrət sazımı,
Oxuya bilmirəm alın yazımı,
Bəs mənim qismətim kimdi, İlahi?

Həsrət sevincimin izin itirdi,
Sevincim yox olub qəmi bitirdi,
Dostlar da toy etdi, gəlin gətirdi,
Bəs mənim qismətim kimdi, İlahi?

Elşadam dönmüşəm eşq məzarına,
Kimlərsə son qoyur intizarına,
Dostlarım qovuşur öz nigarına,
Bəs mənim nigarım kimdi, İlahi?

NİYƏ AĞLAYIRSAN?

Söylə içindəki qəmi, həsrəti,
Niyə ağlayırsan, niyə, ay gözəl?
Girib bir otağa hər gün xəlvəti,
Niyə ağlayırsan, niyə, ay gözəl?

Alma gözlərin var, çatma qaşların,
Günəş camalın var, şəfəq saçların,
Səbəbi nədir bəs bu göz yaşlarının,
Niyə ağlayırsan, niyə, ay gözəl?

Hər nəyi istərsən hər dəmin də var,
Eşq ilə qurulmuş aləmin də var,
Elşad Barat kimi həmdəmin də var,
Niyə ağlayırsan, niyə, ay gözəl?

SEVİRƏM DEYİR

Vallah başa düşə bilmirəm səni,
Dilin «yox», gözlərin «sevirəm» deyir.
Hansına inanım çasdırır məni,
Dilin «yox», gözlərin «sevirəm» deyir.

Dilin ürəyinə edir xəyanət,
Gözlərində vardır biraz sədaqət.
Bu necə sevgidir, necə məhəbbət?
Dilin «yox», gözlərin «sevirəm» deyir.

Susmaq məhəbbətin bir mənasıdır,
Yandırıb yaxmaqsa bir xətasıdır,
Deyillər ürəyin göz aynasıdır,
Dilin «yox», gözlərin «sevirəm» deyir.

Məhəbbət bağımızda qopardın külək,
Qızılgüldən başqa qalmayıb çiçək,
Dilinlə dil tapım, danışım gərək,
Dilin «yox», gözlərin «sevirəm» deyir.

MƏNİ GÖZLƏYİR

Hava soyuq, buz kimidir əllərin,
Əllərimə yad kimidir tellərin,
Qəmli baxır nə danışır gözlərin?
Dilin susur, sanki nəsə gizləyir,
Yaxşı yol de, vətən məni gözləyir.

Vətən yoxsa sən də yoxsan bilirəm,
Mən onu da sənin qədər sevirəm,
Bir tərəfdən vətən deyib gedirəm,
Bir tərəfdən yanır qəlbim göynəyir,
Yaxşı yol de, vətən məni gözləyir.

Heç olmadı görüşünə gəlmədim,
Heç olmadı həsrətini bilmədim,
Şəhidlik var, bəlkə geri dönmədim,
Dəstə-dəstə düşmən məni gözləyir,
Yaxşı yol de, vətən məni gözləyir.

KÖRPƏ MƏHƏBBƏTİM

Sən məni tərk edib gedəndən bəri,
Körpə məhəbbətim yetim qalıbdır.
Atdın eşq badəmə odlu zəhəri,
Körpə məhəbbətim yetim qalıbdır.

O gündən bu günə bir az gülmədim,
Sən də dərd verərsən bunu bilmədim.
Yetim saxlamaqçün səni sevmədim,
Körpə məhəbbətim yetim qalıbdır.

Çıxa bilməyirəm dərd dünyasından,
Ayırdın ananı öz balasından.
Qulaqlar tutulur lal sədasından,
Körpə məhəbbətim yetim qalıbdır.

Onsuz da oxumur sevda bülbülüüm,
Solubdur bağçada çiçəyim, gülüm.
Mən necə danışım, mən necə gülüm?
Körpə məhəbbətim yetim qalıbdır.

Elşad Barat batıb kədərə, qəmə,
Sanki, kədər saçır Günəş aləmə.
Gərək ögey ana tapım körpəmə,
Körpə məhəbbətim yetim qalıbdır.

2008

SƏN

Mən sənin qismətin, sən mənim payım,
Saçların şəlaləm, dənizim, çayım,
Cəmalın günəşim, qaşların ayım.
Göylərim də sənsən, mələyim də sən.
Mənim gülüm də sən, çiçəyim də sən.

Girdi ürəyimə xəlvəti sevgi,
Kaş ki, doğmayayıdı həsrəti sevgi,
Allahın ən şirin neyməti – sevgi,
Süfrəmdə duzum sən, çörəyim də sən.
Menim gülüm də sən, çiçəyim də sən.

Hər gecə xəyalən mehmanım oldun,
Təbibsiz şəhərdə dərmanım oldun,
Kimsəsiz küçədə leysanım oldun,
Yağışım da sənsən, küləyim də sən.
Mənim gülüm də sən, çiçəyim də sən.

Nədən həyatımı gəlib dəyişdin?
Qəlbimin açarın girib dəyişdin,
Alın yazımı da silib dəyişdin,
Çərxim də sən oldun, fələyim də sən.
Mənim gülüm də sən, çiçəyim də sən.

Ya ahu olursan, ya ilan kimi,
Sevirsənsə məni, sev insan kimi,
Dövr edib cismimi qızıl qan kimi,
Sən mənim içimdə - ürəyimdəsən.
Mənim gülüm də sən, çiçəyim də sən.

QƏLBİMƏ YAĞIR

Donur ürəyimdə bütün arzular,
Elə bil yağan qar qəlbimə yağır.
İçimdə üşüyən sevgi quşum var,
Elə bil yağan qar qəlbimə yağır.

Qulaq as içimdən gələn bu səsə,
İstərəm dərdimi deyim hər kəsə,
Yaman qorxu düşüb canıma nəsə,
Elə bil yağan qar qəlbimə yağır.

NİŞANLI QIZ

Ürkək baxan gözlərin var,
Qəlb incidən sözlərin var,
Sənin hansı sırlərin var?
Nişanın niyə qayıdır?

Haqqım deyilmə bilməyə?
Qiymaram gül əzilməyə,
Layiqsənsə sevilməyə?
Nişanın niyə qayıdır?

Günəş batsa çıxar yenə,
Zirvələrdən baxar yenə.
Aç qəlbini söylə mənə,
Nişanın niyə qayıdır?

MƏKTUB YAZACAQDIM

Sənə məktub yazacaqdım,
Əllərim əsməsəydi.
Dediyin yalanların
Yolumu kəsməsəydi.

Sənə məktub yazacaqdım,
Alovlu həsrətimdən.
Yaranan nifrətimdən,
Sonsuz məhəbbətimdən.

Sənə məktub yazacaqdım,
Xəbərsiz getməsəydin.
Gözümdən itməsəydin,
Yel kimi ötməsəydin.

Sənə məktub yazacaqdım,
Qəlbin məni silməsəydi.
Üzün yada gülməsəydi...
Elşad Barat ölməsəydi,
Sənə məktub yazacaqdım.
Sənə məktub yazacaqdım.

29.05.12

UNUDA BİLMƏYƏCƏYƏM

Bilirəm keçsə də aylar, fəsillər,
Mən səni unuda bilməyəcəyəm.
Elə bil canımız, qanımız bırdır,
Mən səni unuda bilməyəcəyəm.

Qəsdimə durubsan lap bilə-bilə,
Məni ağladırsan sən gülə-gülə.
Ayrılıq əbədi olsa da belə.
Mən səni unuda bilməyəcəyəm.

Ürəyim danışır, dinməsəm də mən,
Ruhsuz yaşayıram ölməsəm də mən.
İllərlə üzünü görməsəm də mən,
Mən səni unuda bilməyəcəyəm.

SİLDİM ŞƏKİLLƏRİNİ

Mən sənə xoşbəxtlik gülünü verdim,
Dil açmış sevgimin dilini verdim.
Ömrümün ən parlaq ilini verdim.
Unut ömrümüzün o illərini,
Sildim yaddaşimdən şəkillərini.

Sənə inanmışdım, sənə, mən kimi,
Səni bilmış idim qəlbim hakimi.
Şüşənin üstündən su silən kimi.
Sildim yaddaşimdən şəkillərini.

Səni düşünürəm röya kimisən,
İçimdə məhv olmuş sevda kimisən,
Ay yazıq atılmış əşya kimisən,
Ağla, hey başına döy əllərini,
Sildim yaddaşimdən şəkillərini.

İÇİMDƏ OD QALAMA

Baxışların sanki, çıraq,
Gəl içimdə od qalama.
Baxanda insan kimi bax,
Gəl içimdə od qalama.

Sən gedəndə izin atəş,
Dilin atəş, sözün atəş,
Doğulmusan özün atəş,
Gəl içimdə od qalama.

Yandırırsan bilə-bilə,
Ağladırsan silə-silə,
Qurban olum, insaf elə,
Gəl içimdə od qalama.

QONAQ GƏL BİZƏ

Darıxmişam sənin üçün.
Gəl bu gecə qonaq bizə.
Baxışların, səsin üçün,
Gəl bu gecə qonaq bizə.

Nağıl danış məhəbbətdən,
İçimdəki hərarətdən,
Nə sən yorul, nə də ki, mən,
Gəl bu gecə qonaq bizə.

Qollarını gəl mənə aç,
Gəl gecəmə işiq da saç.
Küləklərə qosul da qaç,
Gəl bu gecə qonaq bizə.

MƏLƏK CİLDİNDƏ ŞEYTAN

Ruh olub ruhuma niyə qarışdın?
Qəlbimi yıxmağa niyə çalışdın?
Biz tanış olanda elə danışdın,
Sandım ki, dərdimə dərmanım oldun,
Mələk cildindəki şeytanım oldun.

İlk görüş, fəth etdin məni gözünlə,
Soxdun ürəyimə eşqi özünlə.
Saxta məhəbbətin, saxta sözünlə,
Sanma ki, qəlbimə sultanım oldun,
Mələk cildindəki şeytanım oldun.

Bu dərdin ölümdür təkcə çarası,
Öləndə silinər ürək yarası.
Gürzə balasıymış, ceyran balası,
Qoynumda bəslənən ilanım oldun,
Mələk cildindəki şeytanım oldun.

Sevgiyə birinci kəm olmadım ki,
Araya qəm salan çən olmadım ki,
İtirən sən oldun mən olmadım ki,
Bəlkə də üç günlük cananım oldun,
Mələk cildindəki ceyranım oldun.

ZÜLMƏT GECƏLƏR

Yenə də çəkilib dara buludlar,
Yenə də uçurlar hara buludlar?
Səsimə səs verir qara buludlar,
Mənim də sirdaşım zülmət gecələr...

Sevgilim! Bu gecə bir düşün, daşın,
Niyə ki, ağrısın ağrımız başın.
Heyif ki, mən oldum sənin sirdaşın,
Mənim də sirdaşım zülmət gecələr...

Heç gözəl deyilmiş yay gecələrsiz,
Zülmət dünyaları say gecələrsiz,
Görmüşənmi çıxsın ay, gecələrsiz?
Mənim də sirdaşım zülmət gecələr...

Məncə bu sevincin bir qəmi vardır,
Sevginin başqa cür aləmi vardır.
Həyatda hər kəsin həmdəmi vardır,
Mənim də sirdaşım zülmət gecələr...

DEDİM-DEDİ

Söylədim: ey gözəl bu gözlər nədir?
Dedi: ki, əksini xurma bənzədir,
Dedim: kiprik vurma qəlbimi dağlar,
Dedi: eyib etməz çarə məndədir.
Dedim: o baxışlar üzübdü məni,
Dedi: hələ çox şey üzəcək səni,
Dedim: çəkərəmmi zülfünə sıgal.
Dedi: puça çıxar bu arzu, xəyal.
Dedim: hər bir gülə gərəkdir bülbüл.
Dedi: bülbülsüz də yaşayar bu gül.
Dedim: naz eyləmə sən mənə bəsdir.
Dedi: bu fikirlər məncə əbəsdir.
Dedim: bu canım da qurbanıdır sənə.
Dedi: bu məncə çox azdır yenə.
Dedim: bu dünyada bircə canım var.
Dedi: onda getsən çox yaxşı olar.
Dedim: yaşamaram sənsiz heç zaman.
Dedi: ağlin çəşir hər sevən insan.
Dedim: ya ölümdür, ya da mənim sən.
Dedi: bu alınmaz səndə bilirsən.
Dedim: naz eyləmə yarına gəl sən.
Dedi: sən ki, mənim yarım deyilsən.
Dedim: ayaq saxla sözüm var sənə.
Dedi: qadağandır dinləmək mənə.
Dedim: cismim yanır, qəlb viranədir.
Dedi: bilməm səni yandıran nədir.
Dedim: məni yandıran eşqindirancaq.
Dedi: yaxşı olar ol biraz uzaq.
Dedim: səndən biraz getmərəm kənar.

Dedi: onda qəlbin od tutar yanar.
Dedim: əgər ki, mən kül olsam yenə,
Dedi: mən qiymaram od vuram sənə.
Dedim: gəl ki, onda qovuşaq gülüm.
Dedi: qovuşmaqdır mənimçün ölüm.
Dedim: bu dünyadır eşqin dünyası.
Dedi: eşqin deyil qəmin dünyası.
Dedim: hansı qəmdir yandırır səni.
Dedi: get sən Allah ağlatma məni.
Dedim: gəl dərdinə həmdəm olum mən.
Dedi: sən belə dərd çəkə bilməzsən.
Dedim: eşq qəmindən hansı qəm çətin?
Dedi: mən də çəkirəm eşq əziyyətin.

ATILMIŞ QIZ

Dolub gözü buludların.
Ağlayacaq! Hımə bənddi.
Bu nə taleh?
Bu nə qismət?
Bu nə qüssə?
Bu nə dərddi?
Göz yaşların qarışibdi,
Sularına yağışların.
Yuyacaqdır, yanağını
hər gün yuyan göz yaşları.
Bir dünyanın, bir ölkəsi,
Bir ölkənin, bir küçəsi,
Bir küçənin, bir döngəsi,
Bir dünyanın yükün çəkir.
Haqlı-haqsız.
Qalib yalqız.
Atılmış qız.

Gözlərini zilləyibdi,
Kiçik, qara bir daşa o.
Bəlkə indi arzu edir,
Daşa dönə, daşlaşa o.
Ya bəlkə də xəyalları,
Kainatın harasında.
Bəlkə özün təsvir edir,
Bir ailənin arasında.
O, olmayan anasının,
Qayğısını hiss edərək,
Xəyal edir bax beləcə...

İsti otaq, isti xörək.
Dadlı-dadsız.
Deyil haqsız.
Atılmış qız.

Bir anlığa gülüş qondu
yanağına, göz ağladı.
Dərindən bir ah da çəkib
dizlərini qucaqladı.
Yenə bütün diqqətilə,
o, sehirli daşa baxdı.
Elə bil ki, yazılmışdı,
Qara daşla, qoşa bəxti.
Sanki, yağış qamcılarları,
Dönüb qanlı ox olmuşdu.
İtirmişdi özün küçə,
Boşalmışdı, yox olmuşdu
canlı-cansız.
O ünvansız.
Atılmış qız.

SUS DANIŞMA

Sus damışma nə olar,
Yenə bax gözlərimə.
Bilirəm ki, dediyin,
alovlu söz olacaq.
Ruhumu yandıracaq.
Belə qırma qəlbimi.
Heç nə olmamış kimi.
Yenə bax gözlərimə,
Yenə tut əllərimdən,
Yenə hiss edim səni,
Yenə də bas bağına,
Yenə qucaqla məni. . .
Sus danışma nə olar.
Xəyalən yaşamayaq.
Bu xoşbəxt günümüzzü.
Bax beləcə keçirək.
Qoy bütün ömrümüzü.
Sus danışma nə olar.
Yenə bax gözlərimə.
Beləcə hiss edirəm,
Yanar qəlbinin səsin.
Qorxa-qorxa üzümə
dəyir titrək nəfəsin.
Sus danışma nə olar.
Yenə qucaqla məni.
Nəğməsinə uyuduğum,
Eşqimizin səsidir.
Həyatda ən qorxduğum,
Ayrılıq kəlməsidir.

İSTƏYİRƏM

Günəş olmaq isteyirəm.
Atəsimlə yandırırm
kül eyləyim
məni sənsiz qoyanları.
Külək olmaq isteyirəm.
Qaldıraraq göy üzündən,
Yerə vurmaq isteyirəm
məni sənsiz qoyanları,
O insafsız adamları.
Bir ox olmaq isteyirəm,
Sancılaraq sinəsindən
Parçalamaq isteyirəm.
Məni sənsiz qoyanları.
Mərdiməzar adamları.
Dəniz olmaq isteyirəm,
Qayalara çırpinaraq,
Coşub-dاشmaq isteyirəm.
Çəkib dərinliklərimə.
Orda boğmaq isteyirəm
Məni sənsiz qoyanları.
O insafsız adamları
O vicdansız adamları.

TÜKƏNMƏZ MƏHƏBBƏTİM

Dənizlərdən, səmalardan,
Gecələrdən, sabahlardan,
Sevgi adlı dünyalardan,
Eşqimə eşq qatmışam.
Xəyalımda gözəllərin
Gözəlini yaratmışam.
Axtarıram!
Axtarıram gecə-gündüz,
Sultanımı tapmayıram.
Ölsəm də gündə min kərə,
Ümidimi qırmayıram.
Axtarıram!
Axtarıram həyatımın,
mənasını axtarıram.
Səhralarda Leylaların
Sevdasını axtarıram.
Hərdən olur gözlərimin
Qarasında axtarıram.
Ürəyimdə kədər, qəmin
Arasında axtarıram.
Tapmayıram!
Tapmayanda ümidimi
qırmayıram.
Axtarıram!
Həyatım da yetdi sona.
Həyat girdi dondan-dona.
Süpürüldü ürəklərdən
Əsl sevgi təmiz-təmiz.
Dəyişildi zəmanəmiz.
Dəyişməyən xəyalımın
günəşinə həsrətimdir.
Bu bölünməz, parçalanmaz
Tükənməz məhəbbətimdir.

GÜNAHKARAM MƏN

Sənin saf sevgini görə bilmədim.
Dünən kor olmuşam, sabah karam mən.
Həmişə dilucu bağışla dedim,
İndi bağışlama günahkaram mən.

Sən mənə "qal" dedin, mən sənə get! get!
Bəlkə də hislərim susdu, kəc oldu.
Tələsmiş qatardan, əzilmiş bilet,
Sənin qiymətini dedi, gec oldu.

Unudub getdiyin rəsmlər kimi,
Divarlar danışır, sanki, qorxuram.
Hər gecə qapımda yetimlər kimi,
Oturub sən gedən yola baxıram.

Qayıtma! Baratin yar sinəsini,
Qoy çəkim həsrəti, qoy sənsiz qalım.
Gecələr itiltsin məngənəsini,
Çarələr düşünsün çarəsiz halım.

11.09.1012

XOŞBƏXT OL

Gələndə üz-üzə biz,
Yad adamlar kimiyik.
Bir vursa da qəlbimiz
Eyni sözü demirik.
Sən də tənha,
Mən də tənha.
Ağlamayaq bir daha.
Elə ki, ayrılıraq.
Fikirlərim qarışır.
Dönüb dala baxıram,
İçim yanır, alışır.
Sən gedirsən, elə bil,
Ruhum səninlə gedir.
Sən gedirsən, elə bil,
Canım səninlə gedir.
İstəyirəm ucadan
sənə dayan söyləyim.
Əlim də qalxır göyə,
Dilim susur, neyləyim?
Fikrim də, xəyalım da,
Sən getdiyin yoldadır.
Bilirəm ki, sənin də
xəyalın arxadadır.
Ayaqların getməyir,
Sanki, gücün tükənib.
İradən get söyləyir,
Ürəyin dön söyləyir.
Sən isə bu yolların
Lap olmusan çəş- başı,
Gizlətsən də gözündən.
Gizli axır göz yaşı.
Nə edə bilərik ki?

Anlamırıq bizi biz.
Yəqin belə yazılıb.
Bizimdə qismətimiz.
Mən onsuz da beləyəm.
Mən onsuz da qəmliyəm.
Özüm çıxıb yadımdan.
Tək səni düşünürəm.
Bu sevginin, bu eşqin.
Sonunu bilməyirəm.
Məni unut, təki sən
Xoşbəxt ol, istəyirəm.
Gecə-gündüz əl açıb
yalvarıram Allaha.
Sən də tənha,
Mən də tənha,
Ağlamayaq bir daha.

KÖVRƏLMİŞƏM

Yenə də kövrəlmışəm,
Qəlbim darda, kövrəlib.
Yenə də kövrəlmışəm,
Buludlar da kövrəlib.
Bu dözülməz,
Bu çəkilməz,
Bu silinməz
yaratdır...
Danışıram, dinirəm
səsimdə ağlayırsan,
Mən ağlasam
mənimlə
rəsimdə ağlayırsan.
Elə bil ki, səninçün
bir oyuncaq olmuşam.
Təzəsini almışan
köhnəlib atılmışam.
Oyuncaq davasının
Qalibi sən olmusan,
Bu canlı oyuncağın,
Qatili sən olmusan.
Həbs edilib qəlbimə,
İllərdir ki, qalmışan,
Qan divarlı qəlbimin,
Tək məhbusu olmusan.
Yenə də kövrəlmışəm,
Qəlbim darda, kövrəlib.
Yenə də kövrəlmışəm,
Buludlar da kövrəlib.

Bu dözülməz,
Bu çəkilməz,
Bu silinməz
yaradır...
Qarışmışan ruhuma,
İçimdə ağlayırsan.
Mən ağlasam
mənimlə
rəsimdə ağlayırsan.

ƏHLƏT DAŞI

Bu necə sevgidir?
Bu necə istək?
Qapqara saçlarım,
ağardı qartək.
Nə idi günahım?
Nə idi mənim?
Yoxluğun qatilim,
Kəsildi qənim?
Eh. . .
daha nə deyim,
Hər şey boşuna.
Min dəfə dəymışəm,
Əhlət daşına.

GƏLSİN

Bu gözəl qədrimi bilənim deyil,
Sevgidə arxamca gələnim deyil.
Təkcə xoş günümüzə gülənim deyil,
Həm də pis günümü böлənim gəlsin.

Ruhumun qatili oldu qorxmadı.
Cismimi tapdadi geri baxmadı.
Nə qədər gəl dedim, gəlib çıxmadı,
Gedim qapısında dilənim gəlsin?

Elşadam yalanla aram olmayıb,
Sevgidən savayı yaram olmayıb.
Təbiblər yiğisib çaram olmayıb,
Ay ellər dərdimi bilənim gəlsin.

BİLMƏDİM

O illərin təmənnası nə imiş?
Sənliyimi sevdim ala bilmədim.
"Su" olmağın de, mənası nə imiş?
Axıb ürəyinə dola bilmədim.

Mənim istəklərim olmadı nədən?
Peşmanlıq hisləri yaşaram hərdən.
Düşüb ayağına yalvararaq mən,
Gətirə bilərdim yola, bilmədim.

Səninlə yaşaya bilirəm hər gün,
Min dəfə dirilib ölürləm hər gün.
Ruh olub yanına gəlirəm hər gün,
Bir ömür bədəndə qala bilmədim.

MÜNDƏRİCAT

Ön söz	6
Vətənimdir Azərbaycan.....	10
Haqq Yolu	11
Dalğalan, uca bayrağım	13
Cəlilabad	15
Bizimdir	16
2012-ci il	17
Nəqş-i-Cahan	18
Naxçıvanım	19
Bakı.....	19
Qardaşım.....	20
Layla de	21
Salam söylə qarabağa	22
Əshabi-kəhf.....	23
Kəndimizin dağları.....	24
Vətən gözəl mənzərədir.....	25
Xocalı gecəsi.....	26
Vətən oğlu	27
Qəzəllər	28
Anamın	29
Allahına	30

İstərəm	31
Neynərsən	32
Əhsən	33
Nə işim var	34
Ayrılığın	35
Dostum	36
Ana	37
Vardır	38
Səni gözlər	38
Məni	39
Qəzəlim	40
Belədir	41
Gözəlim	42
Dostlarım	43
Ola bilməz	45
Ömür silsiləmdən	46
Unut məni	47
Sevgi	47
Daşa dəydi	47
Qar yağanda	48
Nifrət yolu	48
Məlhəm	48
Həqiqət	49

Elə bil	49
Mənimsən	49
Naxçıvan	50
Faydasız	50
Həyat	50
Dərd	51
Mənim	51
Əzab	51
Çeşmə	52
Səpələnir	52
Tanrıım	52
Gecə	53
Əlvida	53
Yollar	53
Ovçu	54
Nifrət	54
Vətən	54
Sevənlər	55
İnsan	55
Yenə	55
Nədən	56
Yalançı	56
Gərək	56

Qədirbilməz	57
Dəydim xətrinə	57
Məzar	57
Yetərmi	58
Bu gün	58
Müxtəlif	60
Həsrət qal	61
Vaqif Məmmədovla deyişmə	62
Özünə təsəlli	63
Bağışla məni	64
Dostum	65
Yazmayacam	66
Yuxu	67
Nə mənasi var?	68
Mənə külüng verin	69
Yalan dünya	70
Ustadım	71
Çağırır məni	72
Bu gün	73
Müraciət et	74
Şair doğulmuşam	74
Eyləyir	75
Vaqifin	76

Ey ağa	77
Bağışla.....	78
Getmə	79
Ata olmusan.....	80
Duhumun səsi	81
Sevgi.....	82
Yaz çiçəyi	83
Əlvida	84
Gedirəm	85
Daşlaşırıam	86
Qismətim	87
Niyə ağlayırsan?	88
Sevirəm deyir.....	89
Məni gözləyir.....	90
Körpə məhəbbətim.....	91
Sən	92
Qəlbimə yağır	93
Nişanlı qız	94
Məktub yazacaqdım.....	95
Unuda bilməyəcəyəm	96
Sildim şəkillərini.....	97
İçimdə od qalama.....	98
Qonaq gəl bizi.....	99

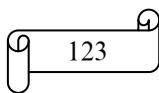
Mələk cildində şeytan	100
Zülmət gecələr	101
Dedim-dedi	102
Atılmış qız	104
Sus danışma	106
İstəyirəm	107
Tükənməz məhəbbətim	108
Günahkaram mən	109
Xoşbəxt ol	110
Kövrəlmışəm	112
Əhlət daşı	114
Gəlsin	115
Bilmədim	116

Texniki redaktor: A.Rəsulov
Kompyuter yiğicısı: Z.Hacıyeva
Dizayner: Ə.Əliyev
Korrektor: L.Qasımovə

Yığılmağa verilmişdir 10.07.2012
Çapa imzalanmışdır 02.10.2012
Şərti çap vərəqi 7,5

Kitab «Afpoltqraf» mətbəəsində
ofset üsulu ilə çap olunmuşdur.

Kağız formatı 64x92 1/16
Tiraj 300

Mənim düşüncəm(1)

Allah yoxdur

Yəqin bu fikirlə hər kəs razılaşar ki, gün ərzində biz insanlar nə isə bir yeniliklə qarşılaşıraq. Bu yenilikləri ya eşidirik, ya görürük, ya da düşünürük. Eyni zamanda nələrisə unudurraq. Təbii ki, qarşılaştığımız yeniliklər unutduqlarımızdan daha çox olmalıdır. Əgər bu belə olmasa, onda dahi mütəffəkkir Cəlil Məmmədquluzadənin “Saqqallı uşaq” hekayəsinin bəzi obrazlarına çevrilərik. Bəs həyatımızı hekayələrin, əsərlərin, nağılların obrazları kimi yox, özümüz kimi yaşamağımız üçün nə etməliyik? Bunun üçün ən azı bu suallara cavab tapmalıyıq ki, biz kimik? Biz nə üçün yaranmışıq? Bütün bu olanların səbəbi və mənası nədir? Məncə insanların böyük bir qismi bu suallara cavab tapmaqdə çətinlik çəkir. Hətdə bəziləri “ən yaxşısını Allah bilər” deyib keçirlər. Ümumiyyətlə bizlər kainatın görə bilmədiyimiz, dərk etmədiyimiz hissəsini Allah adlandıırıraq. Qədim tarixə nəzər salsaq görərik ki, ayrı-ayrı dövrlərdə insanlar müxtəlif canlı və cansız varlıqlara inanıblar. Zaman keçdikcə insan beyni də formalasdıb, 5-6 faiz inkişaf edib və ucu-bucağı görünməyən kainatın sahibi bir taxta parçası yox, Allah olduğunu başa düşüblər. Görəsən insan beyni 50-60 faiz inkişaf etsəydi nələr baş verərdi? Gəlin heç bu hissəni düşünməyək. Düşünək ki, hal-hazırkı əqli faiz dərəcəmiz nələri dərk etməyimizə imkan verir?

Hər birimiz bir ailədə böyümüşük və ailənin fərqi yoxdur ata ya ana bir böyüsü, idarə edəni olub. Eyni zamanda yaşadığımız kəndin, rayonun, şəhərin, ölkənin bir böyüsü, idarə edəni var. Mətiqlə düşünəndə dünyanın da nə isə bir

varlıq tərəfindən idarə olunduğuuna əmin oluruq. O varlığı isə Allah adlandırmışıq (əslində mən Ona başqa ad da verə bilərəm). O Allah ki, səmaların ən böyük planetindən, yerlərin ən kiçik həşəratına qədər hər şeyi idarə edir. Sözsüz ki, bizi də idarə edən Odur. Burdan belə bir sual çıxa bilər ki, O, əger bizi də idarə edəcəkdisə, onda niyə 72 milyon canlı içərisində bizə şürur verib? Bizdə digər canlılar kimi şüursuz yaşaya bilərdik. Deməli bizi özünə ən yaxın varlıq kimi yaradıb. Bəlkə də dünyani bizə bağışlayacaq. Bəlkə də əqli faiz dərəcəmiz 100 faiz olanda özümüzə Allah deyəcəyik. Bəlkə də Allah bizik, bizdən başqa Allah yoxdur deyəcəyik. Hər şey ola bilər. Bir dəqiqə sonra nə baş verəcəyini tam düzgün şəkildə heç kim deyə bilməz. Hətdə bir göz qırpmında Allah adlandırdığımız O varlıq bütün dünyani alt-üst edə bilər. Əgər bütün bunları 5-6 faiz əqli dərəcəmizlə düşünə biliriksə və özümüzə oxşar bir varlıq yarada bilmiriksə deməli bizi yaradan Allah ən ali və ən müqəddəs varlıqdır. Biz heç vaxt Onu inkar edib, “Allah yoxdur” deyə bilmərik.

Elşad Barat

Mənim düşüncəm (II)

DÖVRÜN PEYĞƏMBƏRİ

Hələ uşaq idim. Hər tərefi sanki, dağlarla hörülümiş kəndimizdən başqa bir yer görməmişdim. Bu daqlardan sonrakı həyatı düşünməmişdim də. Elə bilirdim ki, həyat bizim bu yoxsul kəndimizdən ibarətdir. Bütün günü həmyaşıdlarımla müxtəlif oyunlar, yarışmalar keçirərdik. Bir də baxardıq ki, hava qaralıb, axşamdır. Dağlışardıq. Gecələr isə hərdən otağın bir kənarında səssizcə oturub nənəmin namaz qılmasını seyr edərdim. Əsasən də namazın sonunda nənəmin əllərini göyə qaldırıb nəsə piçıldaması mənim üçün maraqlı idi.

Heç kimi dinləməyən zaman, axıb gedirdi. Artıq məktəbə gedirdim. Uşaqlardan, müəllimlərdən yeni şeylər öyrənirdim. Özüm kəndimizin qocaman dağlarını aşa bilməsəm də, fikirlərim, düşüncələrim aşa bilmişdi. Bir gün yenə nənəmin namazını seyr edirdim. Həmişəki kimi namazın sonunda əllərini qaldırıb nəsə piçıldayan nənəmə heç düşünmədən “nənə əllərini göyə qaldırıb nə deyirsən” dedim. Nənəm heç üzümə də baxmadı. Piçiltilərini bitirib parçanın arasında olan yumru daşı öpdükən sonra çox asta şəkildə daşı parçaya büküb taxcaya qoydu. Dönüb xoş bir təbəssümlə “gəl yanına” dedi. Durub qaçıdım üstünə. Başına sığal çəkə-çəkə “dua edirəm” dedi. Mənim üçün duanın necə edildiyinin maraqlı olduğunu hiss edən nənəm “məsələn: bizi bu dava-dalaşdan, axan günahsız qanlardan xilas edən dövrümüzün peyğəmbərinə Allahdan can sağlığı diləyirəm” dedi. Yenə də çox şeyi başa düşmədim.

Aylar, illər geridə qalmışdı. Orta məktəbi bitirmişdim. Nənəmin xeyir-duasını alıb ali məktəbə imtahan verməyə gedirdim. İmtahan verib universitetə daxil oldum. Universitet həyatı məni biraz da uşaqlığımdan uzaqlaşdırıldı. Artıq düşüncələrim kəndimizin dağlarını deyil ölkə sərhədlərini aşa bilmüşdi.

Uşaqlığını unutsam da, nənəmin dediyi “dövrümüzün peyğəmbəri” sözlərini unutmamışdım. Heç indi də unutmamışam. Bəs nənəmin dediyi “dövrümüzün peyğəmbəri” kimdir? Ümumiyyətlə İslamdan müəyyən qədər məlumatı olan bir insan kimi düşünürəm ki, təxminən ayrı-ayrı dövrlərdə yaşayış peyğəmbərlər Allah tərəfindən biz insanlara göndərilmiş elçilərdir. Onların işi isə dövrünün camaatına düz yol göstərmək, Allaha inandırmaq, insanlar arasına sülh yaratmaq kimi şeylər olub. Düşünürəm ki, bizim də dövrümüzün peyğəmbərləri var. Axı Allah bu qədər insanları öz başına buraxmaz. Bir rəhbər, bir peyğəmbər göndərər. Mənə elə gəlir ki, peyğəmbər vəzifələrini icra edən prezidentlərə nənəmin dediyi kimi “dövrün peyğəmbəri” demək olar.

Mənim düşüncəm (III)

ANA HAQQI

“Ana müqəddəsdir”! “Ana haqqı Allah haqqıdır”! “Cənnət anaların ayaqları altındadır”! Düşünürəm ki, bu kimi kəlamları siz də eşitməsiz. Tarix boyunca analar haqqında deyilən gözəl sözələr çoxdur. Elə bir tanınmış yazıçı, şair, siyasətçi, rəssam, alim yoxdur ki, ana haqqında gözəl fikir söyləməsin. Çünkü, kainatda Adəm və Həvvadan başqa hər kəsin bir anası olub və yaxud da var. Bəs anaların ünvanına deyilən bu qədər kəlanların hamısını biz başa düşürük? Bu fikrlərin hamısında ana adına edilən hörmət, verilən qiymət qədər real həyatda da dediyimiz sözə əməl edirik? Təəssüf ki, yox, belə kəlamları bəzi insanlar başa düşmədən, kəlam demək xatırınə, el gözünə deyirlər. Heç bəziləri demirlər də.

Müxtəlif insanların müxtəlif varlıqlara müxtəlif yanaşma tərzi var deyə bilərəm. Lakin, düşünürəm ki, hər birimiz müqəddəs dediyimiz anaya elə müqəddəs varlıq kimi yanaşmalıyıq. Əslində anaya müqəddəsliyi biz verməmişik, elə yaranışdan müqəddəsdir O.

Sənə də tanıdı səni O insan,

Sənə özündən də yaxın kəsdir O.

Sən ona vermədin müqəddəsliyi,

Elə yaranışdan müqəddəsdir O.

Bu yaxınlarda televiziya kanallarının birində övladı tərəfindən vəhşicəsinə döyülmüş günahsız, yaşlı bir ana gördüm. O ananın həsrət dolu, qəmli, kədərli, yandırıcı baxışları sanki, mənim də ruhumu yandırıb kül etdi, öz arzuları kimi. Etiraf edim ki, göz yaşlarını saxlaya bilmədim. Bilirsiz niyə? Bir anlığa ana qayğısı, ana laylaşısı, ana məhəbbəti, anaya aid olan bildiyim çox şey beynimdə canlanıb, qəlbimə köz saldı. Yəni bu qədərmi dəyərsizləşdin Ana! Talehində özünə qənim övlad dünyaya gətirmək, böyütmək də var imiş sənin. Amma sən gör nə qədər böyük qüvvəsən ki, bütün bunlara dözə bilirsən.

Bircə toxunuşu yarama məlhəm.

Əlləri şəfali, o sehrbazdır.

Nə böyük qüvvədir, nə böyük insan.

Qarşında min kərə əyilsən azdır.

Çoxlarının ömrü boyu ayaq basmadığı qocalar-analar evinə sonuncu dəfə gedəndə dəqiqləşdirdim ki, insan uşaq olanda anasının

südünə, laylasına, qayğısına, sevgisinə ehtiyacı olduğu kimi anaların da qocalanda övlad qayğısına, sevgisinə ehtiyacı olur. Bu qayğını, bu sevgini verməmək bir qıraqa, hətdə bəzi övladlar üçün analarını bir qıraqa-qocalar evinə atması normal hala çevrilib. Düzdür ki, övladını atan analar da var. Amma bu da var ki, yüz övlad bir anaya dəyməz.

Hə, bir də bu günü cəmiyyətimizdə belə bir xoşagəlməz halda var ki, bəzi insanlar analara dünyasını dəyişəndən sonra qiymət verməyə başlayırlar. Sağlığında aylarla yanına getmədiyi qoca anasının indi qəbri üstə hər gün gedib “ana, məni niyə yetim qoydun” deyən bəzi “övlad”lara demək istədiyim çox sözlərim var. Lakin, bir neçə cümlə ilə onlara çatdırmaq istəyirəm ki, özün öz əllərinlə qırğılığın aynanı min bir yollarla bərpa edə bilərsən, amma o aynada özünü tam görə bilməyəcəksən. Hər gün, hər saat, hər dəqiqə yarımcıq olduğunu, köməksiz, gücsüz olduğunu anlayacaqsan. Mən bu kiçik yazımда analar haqqında düşüncələrə tam şəkildə qələmə ala bilmədim. Təbii ki, bu belə də olmalı idi. Çünkü, ana adının dayandığı zirvə haqqında mənim iyirmi faiz məlumatım varsa, o məlumatimin da iyirmi faizini bu məqalədə cəmləşdirə bildim.

Çoxumuz elə bilirik ki, ana, bizi dünyaya gətirən insandır. Hə bu həqiqi mənada düzdür. Lakin, bununla bitmir. İndi insan yarada bilən sünii aparat da düzəldilib. Aparat ana. Onda ona da ana deməliyik? O da müqəddəsdir? Bu fikir kökündən səhvdir. Bilirsiz, düşünürəm ki, indiyə qədər heç biriniz düşünməmisiz ki, niyə Ana Vətən, Ana torpaq, Ana yurd, Ana xətt, Ana səhvə və s. diyirlər? Elə ata vətən, ata torpaq, ata səhvə və s. diyərdilər də. Bu barədə bir azca düşünməyi məsləhət görürəm.

Əziz oxucular! Ana haqqında günlərlə, saatlarla danışmaq olar. Çox danışırız sizləri yormaq istəmirəm. Analar barədə bu yazdığım kiçik məqaləmin sonunda “qadın” və “ana” anlayışlarını dərindən düşünüb müsbət bir nəticə çıxarmığınızı xahiş edirəm. Deyirlər ki, “qadın böyük qüvvədir”. Qadının isə ən böyük vəzifəsi, ən böyük müqəddəsliyi analıqdır. Ana və “əls ana” anlayışları da var. Onu da deyim ki, pis ana, pis qadın yoxdur. Ona görə də anaları, qadınları həmişə sevək, başımıza tac edək. Unutmayaq ki, anaya

vurulan ən böyük zərbə övladı tərəfindən unudulmaqdır. Övladın etdiyi ən böyük günah ana haqqını tapdalamaqdır. Çünkü, ana haqqı Allah haqqıdır.

MƏNİM DÜŞÜNCƏM (IV)

MƏNİM DİLİM

Hər bir millətin öz dili var. Azərbaycan Respublikasında doğulduğuma görə, azərbaycanlı ailəsində dünyaya gəldiyimə görə, ilk dəfə “ana”, “vətən” sözlərini Azərbaycan dilində dediyimə görə mənim də doğma dilim – ana dilim Azərbaycan dilidir. Heç düşünmüsüz ki, doğma dilə niyə ana dili deyirlər? Düşünürəm ki, hər bir körpə ilk olaraq onu dünyaya gətirən anasının səsini-laylalarını eşidir. Ona görə də doğma dilə ana dili deyirlər.

Anam səni laylasında sevdirib,

Ana dilim, doğma dilim, öz dilim.

Ana, Vətən mənasında sevdirib,

Ana dilim, doğma dilim, öz dilim.

Hər bir insanın doğma dilə münasibəti vətənə, anaya olduğu hörməti, bəslədiyi məhəbbəti kimi olmalıdır. Təssüf ki, bu belə deyil. Bu gün hərtərəfli inkişaf etmiş ölkəmizdə yaşayan, işləyən insanlardan bəziləri inandırum ki, heç doğma dilini bilmir. Bax bu faciyədir. Əsl faciyə. Bir insan ki, öz dilini “ala başına, kül başına” bilirse, o insan nə vətəndən, nə torpaqdan, nə anadan, nə də özündən danışa bilməz. Mən çox görmüşəm belə insanlar, o insanlar ki, hal-

hazırda Azərbaycan vətəndaşıdır, mənim ölkəmin, mənim
torpaqlarımın üzərində görir, mənim dağlarımın havasını udub,
bulaqlarımın suyunu içib mənim dilimi bilmir. Bu mənə xəyanətdir,
azərbaycançılığa, yoxsa özünə?

Elə hey danışırsan.

Vallah yaman dillusən.

Sözündən baş açmadım.

Deyəsən yadellisən.

Azərbaycanın dünyaya ineqrasiyası, sürətli inkişafı göz
qabağındadır. Xarici ölkələrə gediş-geliş, iş birliyi, müqavilələr filan.
Təbii ki, bunlar bizim xeyrimizədir. Amma bu o demək deyil ki, biz
öz dilimizi unutmalıyıq. Nə qədər xarici dil öyrənsək də öz dilimiz
bizə doğma olmalıdır. Bir çox insanlar isə xarici ölkələrə gedib dəyib
qayıdanandan sonra öz dilin unudur. Əslində unudmur, sadəcə özünü
unudmuş kimi göstərir və bununla sanki fəxr edir. Belə insanları heç
başa düşə bilmirəm vallah. Mən də xarici dil bilirəm və bu mənim bir
hobbimdir. Ömrüm yetənə qədər də başqa-başqa dillər öyrənəcəyimi
düşünürəm. Amma dünyanın bütün millətlərinin dilini öyrənsəm də
mənim üçün ən dəyərli, ən müqəddəs dil öz dilim-Azərbaycan
dilidir.

Bu torpağın hər ovucun sevirəm!

Gəl, cəlladım, kəs başımı, deyirəm:

mənim yurdum Azərbaycan elidir,

mənim dilim Azərbaycan dilidir.

Bilirsiz ki, neçə illər SSRİ-nin əsarətində olmuşuq və bu da bizi rus dilini öyrənməyə məcbur edib. Amma sevindirici haldır ki, artıq 20 ildir müstəqilik. Müstəqil olmağımıza baxmayaraq bu gün ölkəmizdə bir çox idarə və təşkilatlarda Azərbaycan dilini mükəmməl bilməyən rusdilli insanlar çalışır və həttdə böyük konfranslar da rus dilində aparılır. Bax mən bununla razılaşa bilmirəm. A kişi, əvvəla biz Azərbaycanlıyıq, ikincisi də əgər dünyada beynəlxalq dil olaraq ingilis dili seçilibsə, niyə rus dilində danışmalıyıq? Buna bizi məcbur edən nədir axı? Gənclərdən çox eșitmışım ki, filan yerə iş üçün müraciət etdim, amma ingilis dilini bilmədiyimcün işə götürmədilər. Düzdür, biz gənclər beynəlxalq dil olaraq ingilis dilin öyrənməliyik, amma indi ingilis dilin “ya vəlvələdən, ya zəlzələdən” bilməyən gənclər bu ölkədə işləyə bilməz? Doğma vətənində bir tikə çörək pulu qazana bilməz?

Görmədim bir ingilis öyrənə mənim dilimi,

Niyə öyrənməliyəm mən dilini ingilisin?

Çox eyblərimiz var, çox yazmaq olar. Bu kiçik məqaləmi oxayan insanlara demək istəyirəm ki, əziz həmvətənlilərim, əziz gənclər, xarici dil öyrənməliyik düzdür, amma öz dilimizi heç vaxt unutmayaq. Həmişə üstün tutaq. Dilimiz bize bayraq, vətən, ana qədər əziz olmalıdır.

MƏNİM DÜŞÜNCƏM (V)

Mən insanam yoxsa adam?

Dünya yaranmışdı, canlılar da var idi. Büyük Allahımız tək “ol” sözü ilə insandan başqa bütün varlıqlardan yaratmışdı. Lakin, O, elə bir varlıq yaratmaq istəyirdi ki, yaratdığı bütün varlıqlardan ali olsun. Yaratdı da. Bir adam-Adəm peyğəmbəri yaratdı. Sonra Həvva anamızı və daha sonra onların vasitəsi ilə başqa adamlar yaratmağa başladı. Nəhayət adamlar çoxaldı və bu adamlarda insanlaşma mərhələləri getməyə başladı. Adəm peyğəmbərdən başlayaraq bütün adamlarda insani hislər var idi, amma bu, əsl insan demək deyildi. Sonradan adamlar fərqli dövrlərdə sürü, tayfa və digər şəkildə yaşamışlar.

İndi başqa dövrdü, elə bir dövrdü ki, hər kəs özünə insan deyir. Kiməsə yaxınlaşıb desən ki, sən insan deyilsən, əminliklə deyə bilərəm ki, səni o dünyalıq da etməsə, mütləq xəstəxanalıq edəcək. Halbuki, onun özündən insanla adamın fərqini soruşsan susub qalacaq.

Haldan hala keçən hal,

Nə hallar altındadır.

Sənin insan olmağın,

Suallar altındadır.

Bir yaxşı məsəl var: “adam olmaq asandır, insan olmaq çətin”. Heç uzağa getməyib, bu məsəldən nəticə çıxaraq. Niyə insan olmaq çətindir? Hər kəs dünyaya gələndə cüzi şüurlu olub və çox şeyi dərk etməyib. Sonra illər keçdikcə ailədə, cəmiyyətdə formalışmağa başlayıb. Kimisi insan olub, kimisi adam. Hər kəsə adam demək olar, amma hər kəsə insan demək olmaz. Niyə demək olmaz? Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, çünkü, insan olmaq çətindir. Hər adam özündə bütün insanı keyfiyyətləri cəmləşdirə bilmir. Bəs

insani keyfiyyətlər nədir? Mən düşünürəm ki, insanı insan edən onun şüurudur. Adamın da şüuru var. Lakin, o öz şüurundan lazımı qaydada istifadə etmir. Heyvanla insanın da əsas fərqi şüurdur. Şüurundan tamam istifadə etməyən adamın heyvandan heç bir fərqi yoxdur.

Böyük müdriklərdən biri bir dəfə palçıqdan adam fiqurları düzəldib yan-yana düzürmüş. Soruşurlar ki, dədə, nə düzəldirsən? Cavab verir ki, adam. Deyirlər ki, bəs adam düzəltmək çətin şeydir, sən Tanrı ha deyilsən. Qayıdır ki, ruzisini verməyəndən sonra ora-burasını dəlib adam düzəltməyə nə var ki?...

Adam demişkən və müdriklərdən söz düsmüşkən bir əhvalat da yadına düşdü- bir dəfə dahi türk filosofu Cəlaləddin Rumi günün günorta çağrı əlində çıraq şəhər meydanında gəzirmiş. Və bir-bir adamlara yaxınlaşaraq əlindəki lampanı onun üzünə yaxınlaşdırıb diqqətlə baxır, sonra başını bulayıb növbəti adama yaxınlaşırmış. Axırda həmşəhərlilərindən biri dözməyi soruşur- Rumi əfəndi, günün-günorta çağrı əlində çıraq nə axtarırsan? Cavab verir ki,- İnsan! Həmin adam soruşur ki, bəs bu boyda camaatı görmürsən mi? Rumi deyir- Mən insan axtarıram övladım, adamlar çoxdur, amma insan tapa bilmirəm!..

Zərdüst də insan idi- Həqiqi insan, Dədə Qorqud da insan idi- Uca insan, Babək də insan idi- Böyük insan, Nizami də insan idi- Müdrik insan, Nəsimi də insan idi- Kamil insan, Xətai də insan idi- Qüdrətli insan... Böyük Türk Xalqının içindən çıxan bu adı çəkilən dahilər Tanrılarının Elçiləri missiyasını yerinə yetiriblər. Amma Həqiqilik, Ucalıq, Kamillik, Böyüklük, Müdriklik və Qüdrətlilik çox az insana nəsib olurmuş. Bu yaradılışda səhv sayılacaq qədər böyük yanlışlıq var imiş- İnsanla adamın fərqi qədər böyük...